

9η δικάσιμος

Τρίτη 28 Μαΐου 2024

Θ' Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών

Αίθουσα 4 (κτίριο προκάτ) πρ. Σχολή Ευελπίδων.

Παρόντες κατηγορούμενοι: Κατ. 2, 3, 4

Ωρα έναρξης: 09:45

Πρόεδρος: Να εκφωνήσουμε τους μάρτυρες να δούμε ποιοι είναι εδώ.

Γιάννης Κώτσος (συνήγορος υπεράσπισης): Να παρακαλέσω να δούμε τις δικάσιμους του Ιουλίου.

Πρ: 2, 4, 5, 9, 12, 16. Ας πλησιάσει ο κύριος Σ.Γ.

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Σ.Γ. από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου:]

Πρόεδρος: Με τι ασχολείστε;

Σ.Γ: Έχω τελειώσει το οικονομικό, είμαι παιδαγωγός φροντιστής.

Πρ: Ηλικίες;

Σ.Γ: Σε όλα τα ηλικιακά επίπεδα.

Πρ: Ήσασταν εκεί το '22;

Σ.Γ: Ναι, και στις δύο δομές του Βόλου.

Πρ: Έχετε κάποιο περιστατικό να θυμάστε;

Σ.Γ: Ναι, και το περιστατικό στον Άνω Βόλο και το άλλο.

Πρ: Πόσα άτομα περιλάμβανε; Πάμε στο περιστατικό στον Άνω Βόλο. Το έχετε δει;

Σ.Γ: Το έχω ακούσει από παιδαγωγούς, στην είσοδο είχα δει την κυρία Ο.Π. και μου είπε για τον [όνομα παιδιού]. Μου είπε ότι ήταν χτυπημένος.

Πρ: Το είδατε το παιδί χτυπημένο;

Σ.Γ: Όχι, μου είπε ότι του έδωσαν ένα ντεπόν και πάγο. Μου είπε ότι τον χτυπούσαν ο [Κατ. 3] και ο [Κατ. 2].

Πρ: Το παιδί πού έμεινε;

Σ.Γ: Στον Άνω Βόλο αλλά εκτός σπιτιού. Μετά το περιστατικό της κλοπής.

Πρ: Πότε μεταφέρθηκε;

Σ.Γ: Έμεινε εκεί 1-2 μήνες, μέχρι να ενηλικιωθεί.

Πρ: Άρα το διάστημα από Ιανουάριο μέχρι Μάρτιο δεν ήσασταν; Ξέρετε σε τι συνθήκες έμεινε;

Σ.Γ: Έκανα 1-2 βάρδιες, έμεινε μόνος του.

Πρ: Το είδατε να είναι κλειδωμένο;

Σ.Γ: Όχι, οι παιδαγωγοί μεταξύ μας το λέγαμε.

Πρ: Δεν έβγαινε από μέσα;

Σ.Γ: Όχι, μάλλον δεν έβγαινε.

Πρ: Τι ακούσατε στη συνάντηση;

Σ.Γ: Στη συνάντηση ήμασταν όλοι και ρωτούσαμε τι κάνει ο [όνομα παιδιού]. Ήταν και ο [Κατ. 3] και είπε ότι είχε τάσεις αυτοτραυματισμού από μικρός, ότι προσπαθούσε με τον [Κατ. 2] να τον σταματήσουν, γιατί χτυπούσε το κεφάλι του σε ένα τζάμι. Απέδωσαν το περιστατικό στο ότι είχε τάσεις αυτοτραυματισμού.

Πρ: Πήγε σε νοσοκομείο;

Σ.Γ: Απ' ό,τι ξέρω, όχι, δεν μεταφέρθηκε κάπου. Θυμάμαι όταν ζήτησε και ο κύριος Χ.Χ. να δει το παιδί, δεν του επετράπη.

Πρ: Θυμάστε την εικόνα που σχηματίσατε τότε; Πειστήκατε από την εκδοχή του αυτοτραυματισμού; Πειστήκατε από ποια εκδοχή περισσότερο;

Σ.Γ: Πιστεύω τους συναδέλφους, δεν είχαν λόγο να πουν ψέματα.

Πρ: Για τους αυτοτραυματισμούς;

Σ.Γ: Όσα χρόνια τον ήξερα δεν είχε δείξει κάτι τέτοιο.

Πρ: Μετά την εκδοχή του αυτοτραυματισμού, που την ακούσατε και εσείς, ακολούθησε διαχείριση του παιδιού αυτού ως πιθανού προσώπου που θα αυτοτραυματιστεί; Τέθηκε υπό 24ωρη επίβλεψη;

Σ.Γ: Όχι όχι, δεν γνωρίζω κάτι τέτοιο, αλλά δεν νομίζω. Ήταν στο σπίτι μέχρι να ενηλικιωθεί.

Πρ: Παρέμενε πάντα μόνος, κατοικώντας μόνος;

Σ.Γ: Ναι.

Πρ: Πάμε στον Αύγουστο.

Σ.Γ: Αυτό πρέπει να έγινε 3 του μηνός, δούλευα την επόμενη στις 11 η ώρα, και ξαναπήγα για δουλειά Κυριακή στις 7 Αυγούστου. Εκεί υπήρχε μια αναστάτωση.

Πρ: Την επόμενη μέρα καταλάβατε κάτι;

Σ.Γ: Όχι, μετά πήγα στις 7 Αυγούστου, που εκεί με την επαφή με τα παιδιά, απ' ό,τι θυμάμαι τους πήγε ο κ. Ν...

Πρ: Θυμάστε ποιος μίλησε για σπρώξιμο;

Σ.Γ: Δεν το θυμάμαι.

Πρ: Είχατε αναφέρει τρία παιδιά, [ονόματα παιδιών].

Σ.Γ: Δεν το θυμάμαι.

Πρ: Πώς αντιδράσατε;

Σ.Γ: Επειδή είχαμε και το περιστατικό του Άνω Βόλου, είπαμε ότι πρέπει να γίνει κάτι. Ζητήσαμε να γίνει καταγγελία και μας είπαν ότι θα λυθεί εσωτερικά.

Πρ: Ποιοι το ζητήσατε;

Σ.Γ: Όλοι οι παιδαγωγοί που εργαζόμασταν, έχουμε υπογράψει και όλοι κάποιο χαρτί, μας είπαν «εσωτερικό».

Πρ: Άρα εσείς ξέρετε για δύο παιδιά. Και είχατε πει και για τρίτο;

Σ.Γ: Ακούστηκε ότι ήταν 5, αλλά δεν ξέρω.

Πρ: Άλλα περιστατικά όμοια;

Σ.Γ: Όχι.

Πρ: Αυτή η παραμονή κάποιου διαστήματος που δεν μπορείτε να προσδιορίσετε, μας είπατε βδομάδων, ήταν η μοναδική ή υπήρχε και άλλο;

Σ.Γ: Μακριά από το σπίτι θυμάμαι ότι ήταν και ο [όνομα παιδιού]. Δεν θυμάμαι τον λόγο, ήταν κι αυτός σε μια ηλικία πιο μεγάλη, ίσως ήταν εκεί για να είναι κοντά στα ζώα και να τα φροντίζει.

Πρ: Άλλος που να είχε παραμείνει έτσι; Ο [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Είχε έρθει με σκοπό να μάθει αγροτικές εργασίες, με σκοπό να γίνει επιστάτης.

Πρ: Ο [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Πρώτα είχε μείνει ένα διάστημα στον Άνω Βόλο και μετά στο Διμήνι.

Πρ: Ήταν κι αυτός μόνος του κάποιο διάστημα;

Σ.Γ: Στο Διμήνι όχι, αν ήταν μόνος στον Άνω Βόλο, δεν το ξέρω.

Πρ: Να δούμε λίγο τις εργασίες. Ποια ήταν η καθημερινότητα;

Σ.Γ: Κάποια παιδιά πήγαιναν σχολείο, όσα είχαν σταματήσει έκαναν δουλειές. Είχε ξεκινήσει ένα πλαίσιο με αγροτικές δουλειές, με μια γεωπόννο, την κ. Μ., και έναν κτηνίατρο και πρακτικά με αγροτικές εργασίες με τον επιστάτη. Και οι δύο αποχώρησαν μετά από κάποιο διάστημα, δεν έγινε το σχολείο...

Πέτρος Καϊμακάμης (συνήγορος υπεράσπισης): [έντονα προς τον τον μάρτυρα] Μίλα πιο δυνατά άνθρωπε μου!

Πρ: Πόσες ώρες δούλευαν;

Σ.Γ: 4-5 ώρες, πιο πολύ στα ζώα.

Πρ: Ήταν επίπονη εργασία;

Σ.Γ: Δεν ήταν για την ηλικία τους.

Πρ: Έχετε δει τον [όνομα παιδιού] να κάνει τέτοιες εργασίες;

Σ.Γ: Ναι, όλο το διάστημα.

Πρ: Τον [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Ναι, όλα τα παιδιά.

Πρ: Τον [όνομα παιδιού]; Τον [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Ναι, και οι δύο έχουν περάσει από τα ζώα.

Πρ: Τον [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Όχι, δεν θυμάμαι να εργάζεται με σπασμένο πόδι.

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Σ.Γ. από την Εισαγγελέα:]

Εισαγγελέας: Σας μετέφεραν το περιστατικό που έγινε την Καθαρά Δευτέρα; Μπορείτε να μας το μεταφέρετε;

Σ.Γ: Μου είπαν ότι ήταν χτυπημένος.

Εισ: Στον Άνω Βόλο, τον θυμάστε τον [όνομα παιδιού] τότε τι ηλικία είχε;

Σ.Γ: [...]

Εισ: Ο [όνομα παιδιού] είχε έρθει στο Διμήνι;

Σ.Γ: Ναι, και μας είχε πει ότι ήρθε να μάθει τις αγροτικές δουλειές. Ήταν 16.

Εισ: Τελικά πήγε στον Άνω Βόλο να δουλέψει;

Σ.Γ: Όχι, πήγε στην Καλαμάτα.

Εισ: Είπατε ότι, ως προς την εργασία, ο [όνομα παιδιού] συμμετείχε;

Σ.Γ: Ναι, όσο μπορούσε. Ήταν στην κρίση εκείνου που επέβλεπε.

Πρόεδρος: Εσείς συμμετείχατε σε μια αντίδραση στο περιστατικό του Αυγούστου. Μετείχατε σε μια συνάντηση τον Μάρτιο αλλά δεν υπήρχε η ανάλογη αντίδραση. Γιατί η αντίδραση του Αυγούστου δεν ήταν ίδια τον Μάρτιο;

Σ.Γ: Ήταν σοκαριστικό, δεν περίμενα να ακούσω κάτι τέτοιο.

Πρ: Γιατί η αντίδραση του Αυγούστου δεν υπήρξε από τον Μάρτιο;

Σ.Γ: Γιατί ήταν εκεί και ο Πάτερ και πειστήκαμε.

Πρ: Το ακούω, είναι μια ανθρώπινη αντίδραση. Η πλευρά της υποστήριξης κατηγορίας...

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Σ.Γ. από τους συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας:]

Μαριλένα Παπαχρήστου: Σας είχε γνωστοποιηθεί ότι ο [όνομα παιδιού] μετά το '22 θα εγκατέλειπε τη δομή;

Σ.Γ: Ναι, μας είχαν αναφέρει ότι θα μείνει εκεί προσωρινά στο σπίτι στον Άνω Βόλο, μέχρι να ενηλικιωθεί.

Παπαχ: Άρα όταν έγινε η σύσκεψη, γνωρίζατε ότι θα φύγει σε 15 μέρες;

Σ.Γ: Όχι, μας το είπαν στην πορεία.

Παπαχ: Σας ρωτώ γιατί μιλάμε για 20 μέρες. Σ' αυτές τις μέρες εκεί σας είπαν για πρώτη φορά ότι θα φύγει ή το γνωρίζατε;

Σ.Γ: Είχαν αναφέρει ότι θα έρθει στον Άνω Βόλο μέχρι να φύγει.

Παπαχ: Μήπως στο μυαλό σας ήταν ότι θα ενηλικιωθεί σε λίγο καιρό και θα φύγει;

Σ.Γ: Όχι, τον ξέραμε τόσα χρόνια.

Παπαχ: Ξέρατε αυτό το παιδί από το Διμήνι, τι άποψη είχατε;

Σ.Γ: Ήταν ένα παιδί...

Πέτρος Καϊμακάνης (συνήγορος υπεράσπισης): [παρεμβαίνει] Διαμάντι!

Σ.Γ: ... δεν δημιουργούσε θέματα, αυτά που έκαναν όλα τα παιδιά.

Παπαχ: Εσείς στο Διμήνι τηρούσατε ένα ημερολόγιο στο οποίο έγραφαν όλοι οι παιδαγωγοί;

Σ.Γ: Ναι.

Παπαχ: Το όνομα Σ. ανήκει σε εσάς, το όνομα Θ.;

Σ.Γ: Συνάδελφος.

Παπαχ: Το όνομα Χ.;

Σ.Γ: [λέει επώνυμο εργαζομένου]

Παπαχ: η κ. Κ. τι ήταν τότε;

Σ.Γ: [λέει επώνυμο εργαζομένου]

Παπαχ: Σας ρώτησε και ο κύριος Πρόεδρος, αλλά γνωρίζατε ότι ο [μικρό όνομα παιδιού] και ο [μικρό όνομα παιδιού] έμεναν εκτός σπιτιού;

Σ.Γ: Για τον [μικρό όνομα παιδιού] δεν το θυμάμαι.

Πρόεδρος: [μικρό όνομα παιδιού];

Παπαχ: [ονοματεπώνυμο παιδιού] το πραγματικό. [Προς τον μάρτυρα] Εκεί έμενε και ένα σκυλάκι;

Σ.Γ: Ναι, νομίζω υπάρχει ακόμα.

Παπαχ: Θα σας το εγχειρίσω, είναι με ημερομηνία 4/8 και θέλω να μου πείτε αν αναγνωρίζετε τον γραφικό χαρακτήρα [δίνει έγγραφο στον μάρτυρα].

Σ.Γ: Δεν ξέρω.

Παπαχ: Ξέρετε γιατί, δίνει τις εξής πληροφορίες, ότι στις 4/8 γράφει «όλη μέρα ήταν στο δωμάτιο με [μικρό όνομα παιδιού], [μικρό όνομα παιδιού], [μικρό όνομα παιδιού] [...]». Ήταν αυτά τα παιδιά που χτυπήθηκαν;

Σ.Γ: Τον [μικρό όνομα παιδιού] και τον [μικρό όνομα παιδιού], που έχω πει εγώ ότι χτυπήθηκαν.

Παπαχ: Μετά λέει μίλησαν με την [Κατ. 6] και συνομιλία με τον Πάτερ και γράφει «εκτός σπιτιού, μόνο για συνάντηση με Πάτερ». Ήταν σύνηθες να βρίσκονται όλη μέρα 5-6 παιδιά σε ένα δωμάτιο;

Σ.Γ: Όλη μέρα, όχι.

Παπαχ: Άρα εσείς το βρίσκετε αφύσικο;

Σ.Γ: Μπορεί να ήταν λόγω του περιστατικού.

Παπαχ: Τον γραφικό σας χαρακτήρα φαντάζομαι τον αναγνωρίζετε. Γράφετε εδώ, 30/10/2021: «9:30 - 14:00, καθαρισμός στάβλου, καθαρισμός εξωτερικών χώρων και σπιτιού». Αυτό ήταν ένα συνηθισμένο Σάββατο;

Σ.Γ: Ναι, έβγαινε πρόγραμμα εργασιών.

Πρόεδρος: [Διαβάζει] «...άρμεγμα, τάισμα, τσάπισμα...»

Συνήγοροι υπεράσπισης: [με ένταση] Πού τα βρήκατε αυτά; Τι λέτε;

Παπαχ: Είναι στη δικογραφία.

Σ.Γ: Ήταν μάλλον από το βιβλίο βάρδιας.

Πρ: Το έχετε συντάξει εσείς;

Σ.Γ: Όχι.

Πρ: Αν είναι το βιβλίο που λέτε, τι ιδιότητα είχε αυτός που το είχε συντάξει;

Σ.Γ: Ναι, μπορούσε να γράψει όμως και η κοινωνική υπηρεσία και κάποιος υπεύθυνος παιδαγωγός.

Πρ: 28/4/22 ξύπνημα από τις 6:30 για δουλειές από τον κύριο Π., ο [μικρό όνομα παιδιού] άρμεγμα, τάισμα, τσάπισμα, ο [μικρό όνομα παιδιού] σκούπισμα, τσουγκράνισμα... Σας είναι οικείο αυτό;

Σ.Γ: Ναι, η εικόνα μου θυμίζει...

Παπαχ: Αναγνωρίζετε αυτό το έγγραφο;

Σ.Γ: Ναι, γράφει το όνομα μου.

Παπαχ: Γράφεται: «Ο [μικρό όνομα παιδιού] καθάρισε το σπίτι και μετά βοήθησε στα πτηνά, ο [μικρό όνομα παιδιού]... Εσείς γράφατε κάθε φορά όλες τις εργασίες;

Σ.Γ: Δεν έγραφα πάντα. Το τελευταίο διάστημα έβγαινε κάποιο πρόγραμμα από τον [Κατ. 5].

Παπαχ: Μετέφεραν και αντικείμενα;

[Αντιδράσεις από την υπεράσπιση]

Σ.Γ: Ναι, το γράφω κιόλας.

Παπαχ: Σας δίνω πάλι, 9/11/2021, άλλη σημείωση δική σας. Την αναγνωρίζετε;

Σ.Γ: Ναι, εδώ είναι δικό μου.

Πρ: Θα σταθούμε στα κομμάτια που έχουν το όνομά σας.

Παπαχ: Αναγράφεται: «Μάζεμα ελιάς μέχρι τις 17:00. Ο [μικρό όνομα παιδιού] ο μικρός έκανε τσάπα από [δεν φαίνεται καλά] μέχρι το κιόσκι». Ο [μικρό όνομα παιδιού] είναι ο [ονοματεπώνυμο παιδιού] ή υπήρχε και άλλος;

Σ.Γ: Νομίζω ότι υπήρχε κι άλλος. Είχε έρθει και ένα παιδί με καταγωγή από τη Ρουμανία, μέχρι να έρθει ο πατέρας του για να τον παραλάβει.

Παπαχ: Άρα, άλλος ο [μικρό όνομα παιδιού] ο μικρός, άλλος ο [ονοματεπώνυμο παιδιού].

Σ.Γ: Νομίζω ότι τον έλεγαν [μικρό όνομα παιδιού].

Πρ: Άρα αυτό δεν αφορά στον [επώνυμο παιδιού].

Πέτρος Καϊμακάμης (συνήγορος υπεράσπισης): [παρεμβαίνει] Επειδή είναι αποσπασματική η εκφώνηση, και το βιβλίο βρίσκεται στα χέρια της δομής, παρακαλώ, υποβάλλω αίτημα να δοθεί στο δικαστήριο, για να μην έχουμε μια αποσπασματική εικόνα. Γιατί εδώ ο μάρτυς λέει πράγματα που εγώ τα αμφισβητώ. Η αλήθεια θα φανεί από την προσκόμιση του βιβλίου. Αντιλέγω στην αποσπασματική προσκόμιση φύλλων.

Πρ: Η δομή τι λέει;

Παπαχ: Όλα προέρχονται από το βιβλίο που υπάρχει στη δικογραφία.

Πρ: Την Πέμπτη μπορείτε να φέρετε αντίγραφο της δικογραφίας;

Παπαχ: Βεβαίως, αλλά σας λέω ήδη ότι υπάρχει μέσα στη δικογραφία.

Γιάννης Κώτσος (συνήγορος υπεράσπισης): [παρεμβαίνει] Εσείς τον [επώνυμο παιδιού] έχετε, με την Κιβωτό τι σχέση έχετε;

Καϊμακ: Όλες οι ερωτήσεις που υποβάλλει δεν έχουν σχέση με τον [επώνυμο παιδιού]. Δεν μπορεί να ρωτάει πράγματα που δεν την ενδιαφέρουν, έχουν ενιαία γραμμή;

Κώτσ: Κατά την άποψή μου, με αυτά που εισφέρονται στο δικαστήριο, τα οποία, κατά δήλωση της συναδέλφου ανάγονται σε κάποιο βιβλίο βάρδιας, προκύπτουν τα ερωτήματα, αν είναι αυτό επίσημο βιβλίο, γιατί εμφανίζονται βιβλία που είναι από αυτούς τους ίδιους μάρτυρες. Άρα έχουν επίσημο βιβλίο; Και θα πρέπει να ελεγχθεί πότε έγιναν αυτές οι εγγραφές. Και το τρίτο θέμα που μου κάνει εντύπωση είναι, πώς έχουν πρόσβαση στα βιβλία της δομής;

Ευγενία Κορδού (συνήγορος υποστήριξης κατηγορίας): [παρεμβαίνει] Εδώ εσείς έχετε πρόσβαση σε στοιχεία της Κιβωτού.

Καϊμακ: Οι ερωτήσεις οι οποίες υποβάλλονται δεν μπορούν να αναφέρονται σε τίποτα άλλο εκτός από τον εντολέα τον οποίο εκπροσωπεί.

Πρόεδρος: Καλά, αυτό θα το δούμε.

Παπαχρήστου: Ήθελα να καταδείξω τις συνθήκες εργασίας που αφορούν και τον εντολέα μου. [Προς τον μάρτυρα] Ποιος ήταν ο λόγος που σταμάτησε το σχολείο ο [επώνυμο παιδιού];

Σ.Γ: Δεν γνωρίζω, δεν θυμάμαι.

Παπαχ: Πάμε στο περιστατικό της κλοπής. Όταν έγινε ήσασταν στη δομή; Είχατε βάρδια;

Σ.Γ: Όχι.

Παπαχ: Ποιος είχε βάρδια;

Σ.Γ: Ο Χ.Χ.

Παπαχ: Θυμάστε αν είχατε καταθέσει σαν μάρτυρας σε αυτό το περιστατικό;

Σ.Γ: Δεν κλήθηκα στο δικαστήριο.

Παπαχ: Ποιος ήταν αναμειγμένος σε αυτό το περιστατικό;

Σ.Γ: Κατηγορηθήκανε τρία παιδιά, [ονόματα παιδιών].

Παπαχ: Εξετάστηκαν στην αστυνομία;

Σ.Γ: Ήρθε η αστυνομία και τους πήρε από το σπίτι.

Παπαχ: Ακούσατε κάτι περαιτέρω για το αν ομολόγησαν, δεν ομολόγησαν, ανακάλεσαν, δεν ανακάλεσαν;

Σ.Γ: Αυτό που ακουγόταν ήταν ότι δεν ομολόγησαν, δεν είχαμε επίσημη ενημέρωση.

Παπαχ: Μετά απ' αυτό, ο [όνομα παιδιού] φεύγει απ' το Διμήνι. Εσείς για το περιστατικό του ξυλοδαρμού του [όνομα παιδιού] πληροφορηθήκατε ό,τι πληροφορηθήκατε, από ποιους;

Σ.Γ: Από τον κύριο Π.Μ. και την Ο.Π. Πριν τη συνάντηση.

Παπαχ: Ακούσατε τον [Κατ. 3] να λέει τι;

Σ.Γ: Ότι επειδή γνώριζε τον [όνομα παιδιού] από τα Γιάννενα, είχε τάσεις αυτοτραυματισμού.

Παπαχ: Έχετε λάβει κάποιο άλλο συμπέρασμα;

Σ.Γ: Δεν βρίσκω κάποια λογική στον αυτοτραυματισμό.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Σ.Γ. από τους συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας:]

Ευγενία Κορδού: Επειδή δεν θέλω να δημιουργούνται εντυπώσεις, εσείς ο ίδιος έχετε δώσει εντολή στα παιδιά να κάνουν δουλειές, μετά από άνωθεν εντολές;

[Αντιδράσεις από την υπεράσπιση]: Δεν είναι ερωτήσεις αυτές!

Κορδ: Τι δουλειές έκαναν;

Σ.Γ: Εργασίες καθαρισμού στα ζώα, άρμεγμα.

Κορδ: Πόσες ώρες μπορεί ένα παιδί να αρμέξει;

Σ.Γ: Δεν ξέρω πόσα ζώα έχει στο Διμήνι.

Κορδ: Είπατε ότι τα μεγαλύτερα δούλευαν μέχρι και 5 ώρες.

Σ.Γ: Ήταν στην κρίση του κάθε παιδαγωγού.

Κορδ: Έλεγχε κάποιος αν έκαναν τις εργασίες;

Σ.Γ: Η [Κατ. 6], και όποιος ήταν ο υπεύθυνος του σπιτιού.

Κορδ: Αρκούσε ένας άνθρωπος γι' αυτές τις δουλειές; Πόσα άτομα χρειάζονταν;

Σ.Γ: Όχι, 3- 4 άτομα χρειάζονταν.

Κορδ: Όταν τελειωναν το γυμνάσιο, συνέχιζαν τις δουλειές τους;

Σ.Γ: Κάποια πηγαίνανε, κάποια σταματούσανε. Τους λέγανε «άμα θέλετε να κάτσετε να μάθετε τη δουλειά»...

Κορδ: Είπατε ότι σας μίλησε ο [όνομα παιδιού] και ο [όνομα παιδιού] και σας είπαν για σφαλιάρες. Είχαν κάποιο λόγο να πουν ψέματα;

Σ.Γ: Δεν νομίζω.

Κορδ: Τα πιστέψατε;

Σ.Γ: Δεν είχαν λόγο να πουν ψέματα.

Κορδ: Για τον [όνομα παιδιού] σας είπαν ότι είχε τάσεις αυτοτραυματισμού; Πόσα χρόνια τον είχατε εσείς;

Σ.Γ: 3-4 χρόνια.

Κορδ: Σ' αυτά τα χρόνια είχατε δει τέτοιες τάσεις;

Σ.Γ: Δεν είχε αυτοτραυματιστεί ποτέ.

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Σ.Γ. από τους συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας:]

Ανδρέας Μασσακάς: Το πρόγραμμα των εργασιών ποιος το έβγαζε;

Σ.Γ: Ο [Κατ. 5].

Ματσ: Εν γνώσει της [Κατ. 6];

Σ.Γ: Λογικά.

Ματσ: Στο περιστατικό του ξυλοδαρμού με τον [όνομα παιδιού], αναφέρθηκε ότι πρέπει να πάει στον γιατρό;

Σ.Γ: Δεν απαντήθηκε. Πάντως δεν πήγε στον γιατρό.

Ματσ: Σταματούσαν το σχολείο με απόφαση ποιου;

Σ.Γ: Όποιος δεν έπαιρνε τα γράμματα, υπήρχε αυτό το να μάθει μια τέχνη. Η διοίκηση, λογικά.

Ματσ: Είπατε ότι το αγροτικό σχολείο δεν υλοποιήθηκε.

Σ.Γ: Δεν το ξέρω.

Ματσ: Γιατί έφυγε η γεωπόνος από τα καθήκοντά της;

Σ.Γ: Δεν το γνωρίζω, δεν γνωρίζω τα διαδικαστικά.

[Ερωτήσεις στον μάρτυρα Σ.Γ από τους συνηγόρους υπεράσπισης:]

Μαρίνα Πανίδου: Να ξεκινήσουμε χρονολογικά για την περίπτωση του [όνομα παιδιού]. Είπατε ότι ακούσατε από τους παιδαγωγούς, μεταξύ των άλλων που λέτε, «από τους προαναφερόμενους συναδέλφους μου πληροφορήθηκα ότι ένα πρωί τους φώναξε ο [όνομα παιδιού]». Γιατί ο κ. Π.Μ. [μάρτυρας που κατέθεσε στην 8η δικάσιμο] είπε ότι φώναξε μόνο αυτόν.

Σ.Γ: Αν ο ένας έδωσε το ντεπόν και ο άλλος τον πάγο, δεν ξέρω.

Πρόεδρος: Λεπτομέρειες της παροχής του ντεπόν ξέρετε;

Σ.Γ: Όχι.

Παν: Φώναξε και τους δύο ο [όνομα παιδιού] να τους πει τι έγινε;

Σ.Γ: Δεν θυμάμαι.

Παν: Ποιος είδε πρώτος τον [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Νομιζω ο Π.Μ.

Παν: Εσείς τον είδατε τον [όνομα παιδιού] τραυματισμένο;

Σ.Γ: Όχι.

Παν: Τι σας είπε ότι είχε;

Σ.Γ: Ότι είχε ένα τραύμα στο αυτί και ήταν πρησμένος από την μία πλευρά του.

Παν: Σας είπε ότι έτρεχαν αίματα;

Σ.Γ: Δεν θυμάμαι.

Παν: Τι έχει κυκλοφορήσει, ότι χτυπήθηκε πού;

Σ.Γ: Ότι ο ένας τον χτυπούσε με ξύλο και ο άλλος με πέτρα.

Παν: Πού;

Σ.Γ: Στο κεφάλι.

Πρόεδρος: Σας το μετέφερε ο κύριος Π.Μ.;

Πανίδου: Εγώ σας ρώτησα τι ισχυριζόταν ο [όνομα παιδιού]. Πού είπε ότι τον χτύπησαν και πώς;

Σ.Γ: Ναι, αυτό σας είπα.

Παν: Άρα με την πέτρα και τη σανίδα, το είπε ο [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Το άκουσα από τους συναδέλφους.

Παν: Αυτά τα έλεγε ο ίδιος ο [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Ναι, ότι τα μετέφερε το παιδί.

Παν: Ο κύριος Π.Μ. μας είπε ότι είχε ένα πρήξιμο. Εσείς ποιον ρωτήσατε για να πάει σε γιατρό;

Σ.Γ: Το είπαμε όλοι.

Παν: Ο Π.Μ. είχε πει ότι είχε απλά λίγο ξεραμένο αίμα στο αυτί και ένα πρήξιμο, άρα δεν ήταν δεδομένο ότι έπρεπε να πάει σε γιατρό.

Σ.Γ: Στη συνάντηση που κάναμε μετά, είπαμε αν πρέπει να τον δουν και αν πρέπει να πάει σε γιατρό.

Παν: Η απάντησή σας είναι ότι δεν ξέρατε αν πρέπει να πάει σε γιατρό ή νοσοκομείο;

Σ.Γ: Ναι, δεν ήξερα.

Παν: Ποιο λόγο η [Κατ. 6] να μην πάρει ένα τηλέφωνο για να καλέσει το ΕΚΑΒ;

Σ.Γ: Δεν ξέρω.

Παν: Η [Κατ. 6] είχε δείξει κάποιο περιστατικό αδιαφορίας για τα παιδιά;

Σ.Γ: Δεν γνωρίζω.

Πρ: Τη γνωρίζετε όμως.

Σ.Γ: Ναι.

Παν: Έχετε ακούσει να έχει δείξει προσωπικό ενδιαφέρον για κάποιο από τα παιδιά;

Σ.Γ: Όχι.

Παν: Για τον [Κατ. 5] έχετε ακούσει να μην συμπεριφέρεται καλά στα παιδιά;

Σ.Γ: Μόνο για τα προγράμματα που έβγαζε.

Παν: Λέτε ότι την απάντηση ότι δεν χρειάζεται γιατρό, την πήρατε από τρία άτομα;

Σ.Γ: Η [Κατ. 6], θυμάμαι τον Πάτερ...

Παν: Αφήστε τον Πάτερ, θα τον πιάσουμε μετά. Εσείς για πρώτη φορά αναφέρετε το όνομα του [Κατ. 3] και του [Κατ. 5], εσείς αναφέρετε ότι και ο [Κατ. 5] θα έπρπε να επιληφθεί εάν χρειάζεται γιατρός;

Σ.Γ: Όποιος είναι υπεύθυνος παιδικής προστασίας. Ήταν υπεύθυνη η [Κατ. 6].

Παν: Ερωτηθήκατε αν πιστεύετε τον [όνομα παιδιού], τον [όνομα παιδιού] τον πιστεύετε;

Σ.Γ: Ναι.

Παν: Ο [όνομα παιδιού] είπε κάποια πράγματα. Τα πιστεύετε; Είπε ότι τον χτύπησαν κάποιοι άνθρωποι και ότι είδε και τον [Κατ. 5] εκεί. Για το οιοποιείο δεν έχετε πει κάτι.

Σ.Γ: Μα δεν ήμουν εκεί.

Παν: Τον [όνομα παιδιού] τον πιστεύετε;

Σ.Γ: Πιστεύω και τον [όνομα παιδιού], δεν έχω λόγο να μην τον πιστέψω.

Παν: Ο κ. Π.Μ. μας είπε ότι είναι φανφάρας.

Πρ: Δεν ξέρω αν αναφέρεται αυτή η φράση.

Παν: Βεβαίως αναφέρεται και είπε ότι επειδή έλεγε πολλά ψέματα, κατέβηκε στο οιοποιείο να δει αν αυτά που έλεγε ισχύουν. Ο κύριος [όνομα παιδιού] είπε ότι είδε τον [Κατ. 5]. Γνωρίζετε αν τον διέψευσε μετά;

Σ.Γ: Δεν ξέρω.

Παν: Ξέρετε για ποιο λόγο ξυλοκοπήθηκε, όπως λέει, ο [όνομα παιδιού] τον Μάρτιο;

Σ.Γ: Τι να σας πω, λόγω μιας κλοπής στο Διμήνι.

Παν: Πότε έγινε;

Σ.Γ: Δεν θυμάμαι.

Παν: 1,5 μήνα πριν. Εδώ ελέχθη για ένα άλλο περιστατικό που είχε κλέψει 20 ευρώ και αυθημερόν τον έβαλαν σε ένα λεωφορείο...

Πρόεδρος: Έχετε υπ' όψιν τέτοιο περιστατικό;

Σ.Γ: Δεν το γνωρίζω.

Πανίδου: Αδιαφόρησε η δομή;

Σ.Γ: Τι να σας πω, δεν μπορώ να σας πω κάτι...

Παν: Όσον αφορά τη σχέση του [όνομα παιδιού] με την [Κατ. 6], ποια ήταν; Ήταν καλή; Συμβατική απλά; Με τις ιδιαιτερότητές της;

Σ.Γ: Η [Κατ. 6] ήταν η διευθύντρια. Φυσιολογική.

Παν: Είναι συνηθισμένο φαινόμενο τα παιδιά όταν φεύγουν από τη δομή να αφήνουν ευχαριστήριες επιστολές;

Σ.Γ: Δεν ξέρω.

Παν: Γνωρίζετε αν άφησε μια συγκινητική αποχαιρετιστήρια επιστολή ο [όνομα παιδιού] στην [Κατ. 6];

Σ.Γ: Δεν γνωρίζω.

Παν: Για το περιστατικό του Αυγούστου έκανε κάτι;

Σ.Γ: Απευθύνθηκε στην Αθήνα και έγινε εσωτερικός έλεγχος.

Παν: Για το περιστατικό του Μαρτίου, που είπατε ότι ήταν και ο Πατήρ εκεί, και είπαν ότι πήγαν τον [όνομα παιδιού] στην κουζίνα, η [Κατ. 6] πού ήταν, ήταν εκεί στην κουζίνα;

Σ.Γ: Δεν το θυμάμαι, δεν ήμουν εκείνη τη στιγμή εκεί.

Παν: Γνωρίζετε αν τον [όνομα παιδιού] τον πήραν κάποιοι άλλοι από τη δομή και τον πήγαν στο Διμήνι; Μετά το περιστατικό του ξυλοδαρμού;

Σ.Γ: Δεν γνωρίζω

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Σ.Γ από τους συνηγόρους υπεράσπισης:]

Πέτρος Καϊμακάμης: Εσείς δουλεύετε ακόμα στη δομή;

Σ.Γ: Ναι.

Καϊμ: Το ξέρατε το άτομο αυτό;

Σ.Γ: Ποιο άτομο;

Καϊμ: Το άτομο αυτό.

Σ.Γ: Τα παιδιά μου είπαν ότι πήγαν στο οινοποιείο και ότι έφαγαν σφαλιάρα από τον [Κατ. 3].

Καϊμ: Είδατε σημάδια;

Σ.Γ: Όχι.

Καϊμ: Το περιστατικό με τον [όνομα παιδιού] το μάθατε από τον κύριο Π.Μ.;

Σ.Γ: Το έμαθα από τον κύριο Π.Μ. και την κυρία Ο.Π., την ημέρα της συνάντησης.

Καϊμ: Εσείς τον είδατε; Στην ίδια δομή είστε.

Σ.Γ: Όχι.

Καϊμ: Είστε παιδαγωγός και πληροφορείστε ότι...

Πρόεδρος: [παρεμβαίνει] Εργαζόσασταν στον Άνω Βόλο που ήταν ο [όνομα παιδιού] ή στο Διμήνι;

Σ.Γ: Στο Διμήνι πήγα μόνο για τη συνάντηση.

Καϊμακάμης: Έχουν μείνει ή δεν έχουν μείνει στην ίδια τάξη παιδιά που μένουν στη δομή; Ξέρετε ή δεν ξέρετε;

Σ.Γ: 2-3 έχουν τελειώσει την υποχρεωτική εκπαίδευση.

Καϊμ: Πριν την αλλαγή της διοικήσεως, έμεναν τάξη;

Κατηγορούμενος 4: [παρεμβαίνει] Από απουσίες.

Σ.Γ: Θυμάμαι τον [όνομα παιδιού] που δεν ήθελε να σταματήσει το σχολείο και τον...

Καϊμακάμης: Παιδαγωγός είστε, πληρώνεστε, παίρνετε τον μισθό σας και δεν ενδιαφέρεστε;

Σ.Γ: ...θυμάμαι ότι ήθελε να συνεχίσει το σχολείο και δεν τον αφήναν.

Καϊμ: Σημασία αν έπαιρνε τα γράμματα ή όχι;

Πρ: Αυτό θα το κρίνει το δικαστήριο.

Καϊμ: Τον κ. [όνομα παιδιού] τον ξέρετε;

Σ.Γ: Ναι.

Καϊμ: Έχει κατηγορηθεί και αυτός;

Σ.Γ: Ναι.

Πρόεδρος: Ο μάρτυρας λέει ότι δεν είναι σε θέση να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει.

Καϊμακάμης: Μιλήσατε με τον [όνομα παιδιού] για την κλοπή; [...] Και ποιοι άλλοι ήταν στην κλοπή;

Σ.Γ: Ο [όνομα παιδιού] και ο [όνομα παιδιού].

Καϊμ: Έχετε καταθέσει εδώ ότι γι' αυτό που έγινε 3/8 «η [Κατ. 6] συνέταξε μαζί με τον [Κατ. 7] ένα έγγραφο προς τα κεντρικά της Αθήνας και αφού το υπογράψαμε όλοι, το έστειλε στην Αθήνα».

Σ.Γ: Ισχύει.

Καϊμ: Αυτό δείχνει ότι δεν επιδεικνύει ενδιαφέρον για τα γεγονότα;

Πρόεδρος: Θα απαντήσει το δικαστήριο.

Καϊμακάμης: Μπορείτε να εξηγήσετε πώς γι' αυτό το περιστατικό ενδιαφέρθηκε, έκανε αυτό που έκανε...

Πρ: Θα το κρίνει το δικαστήριο.

Καϊμ: Μετά από πόσες μέρες έγινε συνάντηση, μετά το γεγονός του αυτοτραυματισμού του [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: 1-2 ημέρες.

Καϊμ: Εδώ λέτε περισσότερες. 3 μέρες.

Σ.Γ: Ε, ναι.

Καϊμ: Μπορείτε να δώσετε μια λογική εξήγηση, αφού ενδιαφέρθηκε γι' αυτό... Πιστεύετε ότι δεν επέδειξε σύμφωνα με τον ρόλο της επικεφαλής της δομής;

Πρόεδρος: Να το ρωτήσουμε ως εξής: Έχετε κάποια παράλειψη να επισημάνετε για τη διαχείριση του περιστατικού;

Σ.Γ: Έτσι μας είπαν ότι είναι αυτή η διαδικασία.

Πρ: Ναι, αλλά κάποια παράλειψη; Δεν κατάλαβα να επισημαίνετε κάποια παράλειψη...

Σ.Γ: Δεν ξέρω κατά πόσο αυτό τώρα...

Πρ: Δεν έχει να πει κάτι.

Καϊμακάμης: Μπορείτε να μας περιγράψετε ένα ημερήσιο πρόγραμμα των παιδιών;

Σ.Γ: Πηγαίνουν σχολείο...

Καϊμ: Πόσες ώρες;

Σ.Γ: Ωρες;

Καϊμ: Εμένα ρωτάτε; Εσείς ήσασταν παιδαγωγός και πληρωνόσασταν γι' αυτό!

Πρόεδρος: Μπορούμε να τον ρωτάμε χωρίς πίεση, δεν χρειάζεται...

Καϊμακάμης: [φωνάζοντας] Αφού είναι παιδαγωγός και πληρωνόταν γι αυτή τη δουλειά, πρέπει να ξέρει πόσες ώρες πήγαιναν τα παιδιά σχολείο!

Σ.Γ: Μέχρι 13:15 Δημοτικό, 13:00 το Νηπιαγωγείο και Γυμνάσιο - Λύκειο ανάλογα το πρόγραμμα.

Καϊμ: Μετά; Παιχνίδι;

Σ.Γ: Είχε και παιχνίδι.

Καϊμ: Πόση ώρα;

Σ.Γ: Αναλόγως την ημέρα. Κάποια παιδιά είχαν δραστηριότητες, μία-δύο ώρες, παιχνίδι...

Καϊμ: Τι ώρα κοιμόντουσαν;

Σ.Γ: Οι μικροί 9:30, οι μεσαίοι 10:00 και οι μεγάλοι 11:00

Καϊμ: Δεχόσασταν ως παιδαγωγός να κοιμούνται 11 το βράδυ;

Σ.Γ: Οι μεγάλοι ναι.

Καϊμ: Αυτή τη στιγμή έχετε περιγράψει δραστηριότητες πάνω από 12 ώρες. Πότε εργάζονταν;

Σ.Γ: Σας είπα, αναλόγως την ηλικία, αναλόγως τα παιδιά, αναλόγως τα σπίτια, γιατί όταν είχαμε τα δύο σπίτια, άλλο πρόγραμμα είχαν οι μεγάλοι και άλλο οι μικροί, άλλο οι μικρομεσαίοι.

Καϊμ: Ποιες ώρες πήγαιναν τα παιδιά και δούλευαν;

Σ.Γ: Μετά το φαγητό.

Καϊμ: [Με ένταση] Είστε σίγουρος ότι τα στέλνате για δουλειά;

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, σ' αυτό τον τόνο, δεν έχετε τον λόγο. Εδώ δεν φωνάζουμε.

Καϊμακάμης: Μετά το φαγητό αμέσως; Περίπου ήταν 3 η ώρα, αφού σχολάνε 2, 3 πάει μέχρι να τελειώσουν το φαγητό.

Σ.Γ: Σας είπα ότι υπήρχε κάποιος ελεύθερος χρόνος και ήταν ανάλογα τα παιδιά.

Καϊμ: Πόσες ελεύθερες ώρες μετά το φαγητό;

Σ.Γ: Μία-μιάμιση ώρα.

Καϊμ: Μία, μιάμιση ή δύο σύμφωνα με το πρόγραμμα;

Πρόεδρος: Μία - μιάμιση είτε.

Καϊμ: Άρα πηγαίνουμε στις 5 η ώρα.

Σ.Γ: Σας είπα και ανάλογα την εποχή.

Καϊμ: Εσείς συμφωνούσατε ή δεν συμφωνούσατε;

Σ.Γ: Δεν συμφωνούσα.

Καϊμ: Κάνατε κάποια ενέργεια;

Σ.Γ: Δεν τους έβαζα να δουλεύουν εγώ. Διαβήματα στη διοίκηση... πήγαινα και έλεγα αν έβλεπα ότι είχαν κάποιο εργαλείο που δεν έπρεπε. Τους άφηνα να κάνουν ό,τι θέλουν. Και αν έβλεπα ότι κάτι ήταν παράλογο, τους το έλεγα.

Καϊμ: Το στείλατε γραπτώς; Όπως μας είπατε εδώ, δούλευαν σε δουλειές που δεν θεωρούσατε σωστές.

Σ.Γ: Δεν κάναμε.

Καϊμ: Είπατε ότι πήγαιναν για άρμεγμα, καθαριότητα, και τι άλλες δουλειες;

Σ.Γ: Τσάπισμα.

Πρ: Ήταν καθημερινό το τσάπισμα;

Σ.Γ: Κάποιες περιόδους.

Καϊμ: Το τσάπισμα γίνεται το φθινόπωρο. Ο πατέρας σας τι δουλειά έκανε;

Σ.Γ: Σε εργοστάσιο.

Καϊμ: Δεν σας είχε πει πότε γίνεται το τσάπισμα;

Πρόεδρος: Ξέρετε;

Σ.Γ: Όχι.

Πρ: Δεν ξέρει...

[Γέλια στο ακροατήριο]

Καϊμ: Πηγαίνανε 12 μήνες και τσαπίζανε;

Σ.Γ: Δεν θυμάμαι.

Καϊμ: Πόσα ζώα άρμεγαν στη δομή;

Σ.Γ: Ήταν 40-50 πρόβατα και πτηνά.

Καϊμ: Τα πουλιά γεννάνε τα αυγουλάκια και τα παίρνουν και τα τρώνε. Πόσα παιδιά έκαναν το άρμεγμα;

Σ.Γ: 2-3.

Καϊμ: Μπορώ να δεχτώ ότι, από τα μεγάλα παιδιά, εσείς κατανέματε «εσύ αυτό, εσύ εκείνο» ή όλοι κάνανε τις ίδιες δουλειές;

Σ.Γ: Υπήρχε διαχωρισμός, αναλόγως την ηλικία.

Καϊμ: Κάποια παιδιά πηγαίναν για άρμεγμα, υπήρχε κατανομή. Αφού υπήρχε κατανομή, ήταν σωστή ή κάποια παιδιά τα αδικούσαν;

Σ.Γ: Δεν ασχολιόμουν με αυτό, το θέμα της εργασίας το θεωρούσα παράλογο.

Καϊμ: Ο [όνομα παιδιού] και ο [όνομα παιδιού] ξέρετε τι λένε στις καταθέσεις τους; «Αγαπούσα τα λουλούδια και μου άρεσε να πηγαίνω στους κήπους».

Πρόεδρος: Σας αναιρεί την εικόνα αυτή η δήλωση;

Σ.Γ: Όχι.

Πρ: Τι σας ενοχλούσε; Θεωρείτε ότι το καθάρισμα κοπριάς στον στάβλο δεν είναι συμβατό με την ηλικία;

Σ.Γ: Ο επιστάτης είχε φύγει...

Καϊμακάμης: Άρα, για εκείνο το διάστημα, δεν υπήρχε προσωπικό για να κάνει αυτές τις δουλειές. Άρα, πείτε μου, ως παιδαγωγός έμπειρος, τι θα έπρεπε να γίνει;

Σ.Γ: Να πάρουν προσωπικό.

Καϊμ: Προσωπικό δεν υπήρχε, είπαμε!

Σ.Γ: Να προσλάβουν.

Καϊμ: Το ζητήσατε αυτό; Κάνατε γραπτή πρόταση;

Σ.Γ: Όχι.

Καϊμ: Μέχρι στιγμής, όλα προφορικά! Από ποιον το ζητήσατε;

Σ.Γ: Από την διευθύντρια, ότι πρέπει να προσληφθεί προσωπικό γιατί είναι πάρα πολύ μεγάλο το σπíti και χρειάζεται προσωπικό.

Καϊμ: Και δεν ξέρετε τι σας είπε. Μπορούσε αυτή να προσλάβει προσωπικό; Εσάς ποιος σας προσέλαβε;

Σ.Γ: Η [Κατ.6]. Η κεντρική δομή προσλαμβάνει.

Καϊμ: Γιατί δεν προτείνατε και στην κεντρική δομή να προσληφθεί προσωπικό;

Σ.Γ: Αφού υπήρχε η [Κατ. 6].

Καϊμ: Εσείς βλέπατε ότι τίποτα δεν σας άρεσε, αλλά δεν κάνατε κάτι!

Πρόεδρος: Αυτό απαντάει όμως, ότι πήγε εκεί.

Καϊμ: Αυτό το περίφημο βιβλίο... γράφατε κάθε μέρα ή όχι;

Σ.Γ: Ναι, έπρεπε να τα γράφουμε...

Καϊμ: Γράφατε ή δεν γράφατε;

Σ.Γ: Γράφαμε. Αν γινόταν κάτι θα το γράφαμε, π.χ. αν έγινε το πρόγραμμα εργασιών...

Καϊμ: Τι δηλαδή να γινόταν; Να μην γίνονταν σωστά οι εργασίες;

Σ.Γ: Το πιο σύνηθες ήταν αυτό.

Καϊμ: Τα γεγονότα αυτά που λέτε, έχουν καταγραφεί στο ημερήσιο βιβλίο; Αυτά που μάθατε από κάποιους τα είδατε καταγεγραμμένα;

Πρόεδρος: Τα έχετε δει;

Σ.Γ: Δεν το θυμάμαι.

Καϊμακάμης: [φωνάζοντας] Γι' αυτό το σημαντικό θέμα!

Πρ: Δεν χρειάζεται, σχολιασμός στο τέλος, τώρα μόνο ερωτήσεις.

Καϊμ: Ο Π.Μ. έγραφε;

Σ.Γ: Δεν τον ρώτησα.

Καϊμ: Πώς έγινε η κουβέντα με τον Π.Μ.; Τι σας είπε;

Σ.Γ: Είχαμε ραντεβού για τη συνάντηση, βρήκα πρώτους τον Π.Μ. και την Ο.Π. και μου είπαν το περιστατικό.

Καϊμ: Δεν τον ρωτήσατε, «το κατέγραψες;»

Σ.Γ: Δεν τον ρώτησα.

Καϊμ: Δεν θα έπρεπε να τον ρωτήσετε για να είναι αποδεικτικό στοιχείο;

Σ.Γ: Δεν το σκέφτηκα.

Καϊμ: Τι άλλο δεν σκεφτήκατε, ως παιδαγωγός;

Πρόεδρος: Δεν είναι κατηγορούμενος.

Καϊμ: Θέλετε να κάνετε εσείς την ερώτηση που την κάνετε με άλλο τρόπο;

Πρ: ...

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Σ.Γ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης:]

Γιάννης Κώτσος: Να ξεκινήσουμε τα προανακριτικά. Πείτε μου, τον κύριο [όνομα παιδιού] τον έχετε δει χτυπημένο;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσος: Τους κυρίους [ονόματα τριών παιδιών];

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσος: 3 Αυγούστου του '22 είπατε δεν είχατε βάρδια. 4 Αυγούστου είπατε, σε ερώτηση του κυρίου Προέδρου, είχατε βάρδια;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσος: 4 Αυγούστου είχατε βάρδια;

Σ.Γ: Ναι, 11 το βράδυ.

Κώτσος: 4 Αυγούστου, λοιπόν, που είσατε και μόνος σας, όπως έχετε καταθέσει, στη δομή σας είπατε κανείς κάτι για 3/ 8;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσος: Πότε μάθατε για πρώτη φορά για το περιστατικό της 3ης Αυγούστου;

Σ.Γ: Κυριακή, που είχα την επόμενη βάρδια.

Κώτσος: Και στις 7 σας είπαν ποιοι, ποιος;

Σ.Γ: Ο [όνομα παιδιού] και ο [όνομα παιδιού].

Κώτσος: Και σας ειπε τί ο [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Ότι ο ένας έφαγε σφαλιάρα και ο άλλος σπρώχτηκε, ή το αντίστροφο.

Κώτσ: Σας είπε ο [όνομα παιδιού] ότι του έριξε μπουιές στα πλευρά; Έχετε πει κύριε ότι ο [Κατ. 3] τον έσπρωξε;

Σ.Γ: Δεν θυμάμαι.

Κώτσ: Άρα αυτό που κατέθεσε ο κύριος Π.Μ. για μπουιές στα πλευρά είναι αληθές;

Σ.Γ: Δεν το ξέρω.

Κώτσ: Θα ήθελα τώρα να δώσετε μια εξήγηση για το εξής. Την κυρία Ο.Π. που εξετάστηκε, κατέθεσε, ότι πληροφορήθηκε το γεγονός 8 Αυγούστου από τον [όνομα παιδιού], η κ. Κ. ότι το έμαθε αργότερα. Σε εσάς το είπαν στις 7;

Σ.Γ: Δεν το θυμάμαι.

Κώτσ: Δεν είναι ένα σημαντικό γεγονός για να το καταχωρήσετε;

Σ.Γ: Είναι.

Κώτσ: Δεν σας απασχόλησε το γεγονός;

Σ.Γ: Μας απασχόλησε, γι' αυτό κάναμε και την αναφορά.

Κώτσ: Γιατί δεν το καταχωρείτε στο βιβλίο;

Σ.Γ: Δεν θυμάμαι τι έχω γράψει.

Κώτσ: Εκεί που σας είπαν, αυτά που σας είπαν τα παιδιά, διαπιστώσατε να έχει κάποιον, κάποιον εμφανές τραύμα;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσ: Εσείς ήρθατε σε επικοινωνία με κάποιον μετά τις 7 Αυγούστου;

Σ.Γ: Μιλήσαμε με τους υπόλοιπους παιδαγωγούς και πήγαμε στη διευθύντρια

Κώτσ: Πότε πήγατε στη διευθύντρια;

Σ.Γ: Δεν θυμάμαι. Άμεσα.

Κώτσ: Πότε; Μετά από μια-δυο μέρες; Συντάχθηκε επιστολή;

Σ.Γ: Άμεσα πήγαμε, ναι.

Κώτσ: Την έχετε;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσ: Τι ημερομηνία έχει αυτή η επιστολή;

Σ.Γ: Δεν το θυμάμαι.

Κώτσ: Πολλές μέρες μετά τις 7 Αυγούστου ή λίγες;

Σ.Γ: 10-15 δεν το θυμάμαι.

Κώτσ: Αφού δεν το θυμάστε να σας κάνω επόμενο ερώτημα. Με ποιους παιδαγωγούς ήρθατε σε επικοινωνία;

Σ.Γ: Με όλους.

Κώτσ: Όταν λέτε ότι ήρθατε σε επικοινωνία με τους υπόλοιπους παιδαγωγούς, με ποιους ήρθατε; Με τον κύριο Π.Μ.;

Σ.Γ: Ήρθα.

Κώτσ: Πότε;

Σ.Γ: Τις επόμενες μέρες, όλοι ήρθαμε σε επικοινωνία μεταξύ μας.

Κώτσ: Πόσο, κύριε; Μία, δύο, τρεις; Πόσες μέρες μετά;!

Σ.Γ: Δεν το θυμάμαι. Στη διάρκεια της εβδομάδας.

Κώτσ: Σας τα ρωτώ αυτά, διότι λέτε στην κατάθεσή σας «αφού έμαθα τα παραπάνω, θορυβήθηκα και ήρθα σε επαφή με τους υπόλοιπους παιδαγωγούς και στη συνέχεια απευθυνθήκαμε στην [Κατ. 6]». Εδώ έχετε μια αμεσότητα...

Σ.Γ: Άμεσα πήγα.

Κώτσ: Μπορείτε να δώσετε τότε μια εξήγηση στο δικαστήριο πώς ο κ. Π.Μ. είπε ότι πληροφορήθηκε το περιστατικό στις 15 Αυγούστου;

Σ.Γ: 15 Αυγούστου; Μήπως είχε άδεια;

Κώτσ: Σας ρώτησα ειδικώς για τον κ. Π.Μ. και είπατε ότι ήρθατε σε επικοινωνία.

Σ.Γ: Η κατάθεσή μου λέει για τους υπόλοιπους συναδέλφους.

Κώτσ: [Έντονα] «Όλοι», λέτε εδώ! Έχετε μια εξήγηση πώς ο κ. Π.Μ. τοποθετεί τη γνώση του στις 15;

Σ.Γ: Δεν το ξέρω.

Κώτσ: Αυτά που βλέπατε τα καταχωρήσατε ποτέ σε κάποια επιστολή;

Σ.Γ: Ποια; Τι εννοείτε;

Κώτσ: Καταθέσατε σήμερα για την εργασία...

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσ: Σε αυτή την επιστολή του Αυγούστου, σημειώσατε ότι «ξέρετε, γίνονται και εργασίες που δεν θα έπρεπε»;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσ: Υπήρχε κάποιος λόγος γι' αυτό;

Σ.Γ: Δεν το κάναμε.

Κώτσ: Για να μην επανέλθω, στη συνάντηση που είχατε οι παιδαγωγοί, λίγες μέρες αφού το μάθατε, εκεί δεν συντάξατε κάποια επιστολή;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσ: Υπήρχε κάποιος λόγος να μην συντάξετε επιστολή, ενώ θα έπρεπε να κάνετε το ανάποδο;

Σ.Γ: Όχι, σας είπα.

Κώτσ: Ετέθη εκεί ζήτημα εργασίας παραπάνω;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσ: Αφού είχατε καταγγελίες για εργασίες ή βλέπατε, ως υπεύθυνος παιδαγωγός, ούτε ένα βίντεο για να πάτε στην εισαγγελεία του Βόλου; Και να πείτε ότι «είμαι παιδαγωγός και διαπίστωσα αυτά. Πάρτε και το βίντεο».

Σ.Γ: Δεν ήταν εύκολο αυτό. Δεν το κάναμε.

Πρόεδρος: Γιατί δεν το κάνατε;

Σ.Γ: Δεν το κάναμε.

Κώτσος: Έχετε κάποια εξήγηση;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσ: Για τον [όνομα παιδιού] αναφέρετε τα εξής: «σύμφωνα με αυτά που άκουσα από συναδέλφους Π.Μ. και Ο.Π.», λέτε ότι αυτά έγιναν χρονικά κοντά στην Καθαρά Δευτέρα.

Σ.Γ: Ήταν αρκετοί μήνες. Την κατάθεση την δώσαμε τον Οκτώβριο.

Κώτσ: Γιατί σήμερα είπατε την Καθαρή Δευτέρα;

Σ.Γ: Είπα εκεί κοντά.

Κώτσ: Όταν καταθέτετε σε ένα δικαστήριο, θα καταθέτετε με σεβασμό. Γιατί σήμερα είπατε την Καθαρή Δευτέρα και τότε είπατε κοντά;

Σ.Γ: Κοντά είπα και τώρα, δεν θυμάμαι ακριβώς.

Κώτσ: Γι' αυτό το γεγονός καταθέτετε «από τους προαναφερόμενους συναδέλφους μου πληροφορήθηκα ότι ένα πρωί που οι ίδιοι βρίσκονταν στην ανωτέρω δομή, τους φώναξε ο [όνομα παιδιού], ο οποίος διέμενε σε ένα παράσπιτο ξεχωριστά από τα υπόλοιπα παιδιά». Αυτό που μεταφέρθηκε σε εσάς είναι ότι οι δύο, Ο.Π. και Π.Μ. βρήκαν τον [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Βοήθησαν.

Κώτσ: Τους φώναξε ο [όνομα παιδιού]. Μαζί λέτε εδώ. Μαζί ήταν, ή δεν ήταν ;

Σ.Γ: Ναι, φώναξε τον έναν ή τους δυο.

Κώτσ: Όχι, κύριε, έχει σημασία για το τι λέτε και για το τι λέει ο καθένας σε ένα δικαστήριο, όλα αξιολογούνται. Έχει σημασία, κύριε.

Πρόεδρος: Εντάξει, έχουμε καταγράψει.

Κώτσος: Εδώ λοιπόν τους φώναξε και τους δύο;

Πρ: Θυμάστε;

Σ.Γ: Όχι, δεν θυμάμαι.

Κώτσ: Ποιο πρωί ήταν αυτό που τους φώναξε, γιατί το «κάποιο πρωί» δεν λέει τίποτα.

Σ.Γ: Κοντά στην Καθαρά Δευτέρα.

Κώτσ: Ότι έμνε σε ένα παράσπιτο είναι έτσι; Εσείς την περίοδο του καλοκαιριού του '22, συναντηθήκατε με τον [όνομα παιδιού] και τον [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Όταν είχε φύγει από την Κιβωτό συναντηθήκαμε. Όταν τον είδα ήταν ενήλικος.

Κώτσ: Δεν λέμε ότι είναι κακό.

Σ.Γ: Καλοκαίρι του '23, δεν θυμάμαι, ήπιαμε έναν καφέ.

Πρ: Πριν, ή μετά το περιστατικό της 3ης Αυγούστου;

Σ.Γ: 1,5 χρόνο μετά έγινε αυτό.

Κώτσ: Συνάδελφοί σας το έχουν τοποθετήσει το καλοκαίρι του '22.

Σ.Γ: Δεν το θυμάμαι τι γινόταν. Κάποια μέρα ήπιαμε καφέ όλοι μαζί.

Κώτσ: Ποιοι ήταν όλοι αυτοί που ήπιατε καφέ;

Σ.Γ: Η Κ., ο Π.Μ., εγώ...

Πρόεδρος: Άρα μπορούμε να το προσδιορίσουμε χρονικά με τις καταθέσεις των άλλων.

Κώτσ: Είπατε ότι δεν κάνατε κάτι μετά από αυτή τη συνάντηση με τους παιδαγωγούς. Δεν απευθυνθήκατε στην αστυνομία και τα λοιπά. Εσείς, τον κ. [όνομα παιδιού] τον είδατε;

Σ.Γ: Όχι, μετά τον ξυλοδαρμό του.

Κώτσ: Δεν μπορείτε εσείς να πείτε για ξυλοδαρμό γιατί εσάς σας τα είπαν.

Σ.Γ: Τον είδα προς το τέλος, πριν φύγει.

Κώτσ: Πότε ενηλικιώθηκε;

Σ.Γ: Δεν θυμάμαι.

Κώτσ: Γιατί στην κατάθεση Οκτωβρίου λέτε «αμέσως μετά απ' αυτό το γεγονός και από όταν ο [όνομα παιδιού] ενηλικιώθηκε δεν τον είδα ποτέ»;

Σ.Γ: Ήταν την τελευταία μέρα που είχα βάρδια.

Κώτσ: Άρα λοιπόν αυτό που λέτε είναι ψέμα, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Είπατε ότι τον ξέρετε κάποια χρόνια τον [όνομα παιδιού].

Σ.Γ: Όσο δούλευα.

Κώτσ: Πότε ήρθε στον Βόλο;

Σ.Γ: Το 2019.

Κώτσ: Από πού ήρθε;

Σ.Γ: Από την Πωγωνιανή.

Κώτσ: Ο [όνομα παιδιού] λέει ότι ο [όνομα παιδιού] ήρθε μετά από κάποια περιστατικά χρήσης ναρκωτικών.

Σ.Γ: Πρωτη φορά το ακούω.

Κώτσ: Εσείς, όπως λετε, δουλεύατε στο Διμήνι και πηγαίνατε και στον Άνω Βόλο;

Σ.Γ: Ναι. Όχι τόσο συχνά, αλλά πήγαινα.

Κώτσ: Σε αυτές τις περιπτώσεις, είδατε καθόλου τον [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Όσο ήταν εκεί. Δεν θυμάμαι.

Κώτσ: Είδατε καθόλου τον [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Δεν ήταν στον Άνω Βόλο, ήταν στο Διμήνι.

Κώτσ: Αυτόν τον είδατε;

Σ.Γ: Αυτόν τον είδα.

Κώτσ: Αυτό που καταθέσατε ότι «είχαν απομακρυνθεί από τους άλλους και ήταν μαζί»;

Σ.Γ: Μαζί, τί εννοείτε;

Κώτσ: Στον ίδιο χώρο.

Σ.Γ: Έχω καταθέσει εγώ αυτό;

Πρόεδρος: Κάτι τέτοιο θυμάμαι κι' εγώ.

[Σημείωση από παρατηρήτριες στην αίθουσα: Πρόεδρος και υπεράσπιση έχουν μπερδέψει δύο παιδιά μεταξύ τους.]

Κώτσος: Εσείς όταν πηγαίνατε στον Άνω Βόλο, παρακολουθούσατε τι συνέβαινε, αν δούλευε ο [όνομα παιδιού];

Σ.Γ: Όχι, έμαθα.

Κώτσ: Αφήστε το τι μάθατε. Εσείς τι διαπιστώσατε;

Σ.Γ: Ήξερα ότι έβγαινε για εργασίες, δεν τον έβλεπα.

Κώτσ: Τότε πώς ξερατε ότι δούλευε;

Σ.Γ: Μου το είχαν πει.

Κώτσ: Άρα εσείς δεν είχατε δει ποτε τον [όνομα παιδιού] να δουλεύει, δεν τον είχατε δει κάπου όταν πηγαίνατε στον Άνω Βόλο και δεν παρακολουθήσατε ποτέ να δείτε είναι μέσα, είναι έξω, τι συμβαίνει;

Σ.Γ: Ναι.

Κώτσ: Έρχομαι στο βιβλίο. Αυτό το βιβλίο της βάρδιας ήταν επίσημο;

Σ.Γ: Τετράδιο είναι.

Κώτσ: Στο οποίο καταχωρούσε ο κάθε παιδαγωγός αυτά που νόμιζε ό ίδιος ότι έπρεπε να γράψει;

Σ.Γ: Ναι.

Κώτσ: Εξαρτάται, δηλαδή, από τον παιδαγωγό;

Σ.Γ: Και αυτόν.

Κώτσ: Αν υποθέσουμε ότι εγώ ήμουν ένας εκ των παιδαγωγών, εξαρτάται από μένα τι θα γράψω και τι όχι, ή ήταν οφειλόμενη ενέργεια;

Σ.Γ: Πρέπει να το γράψω.

Κώτσ: Και γιατί δεν γράψατε για την εργασία τότε; Γράφατε τι εργασίες κάνανε;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσ: Ποιος το έβλεπε;

Σ.Γ: Οι παιδαγωγοί και οι υπεύθυνοι.

Κώτσ: Δηλαδή πηγαίνατε το βιβλίο στον κύριο [Κατ. 5];

Σ.Γ: Όποτε θέλανε το παίρνανε.

Κώτσ: Αν δεν πήγαινε κάποιος εκ των ευθυνόντων, δεν θα βλέπανε ποτέ τι έγγραφε το βιβλίο;

Σ.Γ: Ήταν υποχρεωμένοι.

Κώτσ: Εσείς δεν ήσασταν υποχρεωμένος, εφόσον διαπιστώσατε μια έκνομη ενέργεια; Υπάρχει κάποιο έγγραφο στο οποίο, είτε ο Πάτερ Αντώνιος, είτε οι κατηγορούμενοι, να δίνουν εντολές για εργασίες;

Σ.Γ: Με έγγραφο, όχι.

Κώτσ: Εσείς έχετε μιλήσει με τον Πάτερ Αντώνιο;

Σ.Γ: Όταν ερχόταν και έβλεπε τις εργασίες.

Κώτσ: Εσείς παίρνατε εντολή από τον Πάτερ Αντώνιο;

Σ.Γ: Αν έβλεπε ότι κάποια χορτάρια δεν ήταν κομμένα, έλεγε να τα κόψουν.

Κώτσ: Γεωργικό σχολείο λειτουργούσε στον Βόλο;

Σ.Γ: Όχι, είχε ξεκινήσει κάτι...

Κώτσ: Τον Μάιο του '21 λειτουργούσε;

Σ.Γ: Δεν το θυμάμαι.

Κώτσ: Βραβεύτηκε η γεωργική σχολή και μάλιστα από πολύ σοβαρό φορέα;

Σ.Γ: Ο Πάτερ Αντώνιος ξέρω ότι βραβεύτηκε. Για τη σχολή δεν το ξέρω.

Κώτσ: Γνωρίζετε ότι απασχόλησε και τα ΜΜΕ;

Σ.Γ: Ναι, το είπανε, απλά σας είπα δεν λειτούργησε ως σχολείο. Γίνανε 3-4 θεωρητικά μαθήματα. Αυτό.

Κώτσ: Στον Βόλο υπήρχε οινοποιείο; Τυροκομείο;

Σ.Γ: Ήταν απ' το σπίτι του Λούλη,

Κώτσ: Τυροκομείο υπήρχε;

Σ.Γ: Ναι.

Κώτσ: Τι άλλο υπήρχε;

Σ.Γ: Ελαιοτριβείο, ένας νερόμυλος.

Κώτσ: Αυτά υπήρχαν για να τα βλέπουμε ή τα χρησιμοποιούσαν για μαθήματα στα παιδιά;

Σ.Γ: Κάποιες φορές γινόταν χρήση.

Κώτσ: Για μαθήματα, για γεωργικές εργασίες;

Σ.Γ: Ναι.

Κώτσ: Υπήρχαν και άλλες;

Σ.Γ: Κλάδεμα στις ελιές, τα ζώα, κήπος.

Κώτσ: Ποιος προϊστάτο αυτών των εργασιών;

Σ.Γ: Η γεωπόνος, που έκανε τα κλαδέματα και τα λοιπά κηπευτικά, ο επιστάτης και ένας κτηνίατρος.

Κώτσ: Συνεπώς, εργασίες στα πλαίσιο εκμαθήσεως γίνονταν.

Σ.Γ: Γίνανε σ' αυτό το διάστημα.

Κώτσ: Εκτός απ' αυτά τα οποία είπατε, υπήρχε και κομμάτι που φιλοξενούνταν διάφορα πτηνά με αυτόματο σύστημα καθαρισμού;

Σ.Γ: Υπήρχε στις χήνες. Έπρεπε να σφουγγαρίσεις, να αδειάσεις τον νερό και μετά να το ξαναγεμίσεις.

Κώτσ: Και έρχομαι στα ζώα. Θέλω να μου πείτε, και από που το ξέρετε, πόσα ζώα φιλοξενήθηκαν.

Σ.Γ: Τόσα είδα. 40.

Κώτσ: Τα μετρήσατε; Ο στάβλος πόσα παίρνει μέσα;

Σ.Γ: Υπήρχαν 4-5 στάβλοι στη σειρά.

Κώτσ: Πόσα αρσενικά, πόσα θηλυκά, για να δούμε τα αρμέγματα;

Σ.Γ: Δεν το ξέρω.

Κώτσ: Δώσατε ποτέ κάποια εντολή για να γίνει εργασία πέραν του πρέποντος σε παιδί;

Σ.Γ: Όχι.

Κώτσ: Ξέρετε κάποιο συνάδελφο σας που να το έκανε;

Σ.Γ: Κάποιες φορές μας λέγανε ότι έπρεπε να πάρουν μηχανήματα και τέτοια, και δεν συμφωνούσα.

Κώτσ: Για να πάμε και προς το τέλος, η γυναίκα του [Κατ. 3] ποια είναι κύριε και τι ιδιότητα είχε;

Σ.Γ: Απ' ότι γνωρίζω, είναι κοινωνική λειτουργός.

Κώτσ: Αυτό γνωρίζετε; Δεν ήταν υπεύθυνη όλων των δομών;

Σ.Γ: Δεν το γνώριζα. Ήξερα ότι ήταν υπεύθυνη στα Γιάννενα, αυτό γνώριζα.

Κώτσ: Αυτά τα τρία παιδιά τα οποία είπατε ότι κατηγορήθηκαν για την κλοπή με βάρδια τον κύριο Χ.Χ., τι πήραν κι από που;

Σ.Γ: Ακούστηκε ότι πήρανε από γραφείο...

Παπαχρήστου (συνήγορος υποστήριξης κατηγορίας): [Παρεμβαίνει] Επειδή η δικογραφία δεν έχει καταλήξει ούτε σε πρώτο βαθμό. Έχει φυσικό δικαστή αυτή η δικογραφία. Ας χρησιμοποιούμε άλλες λέξεις, όπως «φέρεται».

Κώτσος: Εδώ θα έχουμε ισορροπία και από τη μια και από την άλλη πλευρά. Και ρώτησα τον κύριο μάρτυρα αν άκουσε από ποιο χώρο έγινε και τι καταγράφηκε;

Σ.Γ: Γύρω στα 20- 30 χιλιάρικα λέγανε από το γραφείο.

Κώτσ: Είχε χρηματοκιβώτιο;

Σ.Γ: Δεν ξέρω.

Κώτσ: Δεν είχατε πάει ποτέ στο γραφείο;

Σ.Γ: Δεν θυμάμαι κάποιο χρηματοκιβώτιο.

Κώτσ: Ακούσατε να ομολογούν την επόμενη ημέρα;

Σ.Γ: Άκουσα ότι δεν έχουν ομολογήσει

Παπαχρήστου: [Παρεμβαίνει] Και μετά δεν ομολόγησαν, στον ανακριτή.

Κώτσος: Γιατί ακολουθούν εντολές. Αφαιρείται ό,τι αφαιρείται. Εφόσον έχω την εξέταση των εμπλεκομένων, τι λόγο είχε οποιοσδήποτε εξ αυτών, τον Μάρτιο, να ασχολείται με τον κύριο

[όνομα παιδιού], τη στιγμή που το περιστατικό είχε πάρει το δρόμο του; Έδωσαν απολογίες στην αστυνομία;

Σ.Γ: Δεν το γνωρίζω.

Κώτσ: Γιατί, αυτό το περιστατικό της 3/8/22, γιατί ο κύριος Π.Μ. το έχει καταθέσει στις 23;

Σ.Γ: Δεν το ξέρω.

Ματσακάς (συνήγορος υποστήριξης κατηγορίας): [Παρεμβαίνει] Εκ παραδρομής το λέει, και φαίνεται στην κατάθεσή του, γιατί λέει και 23 λέει και 3!

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στον μάρτυρα Σ.Γ. από τους συνηγόρους υπεράσπισης:]

Θρασύβουλος Κονταξής: Άκουσα ότι ερωτηθήκατε για τον αριθμό των ζώων. Μια φωτογραφία που επεδείχθη σε εμένα, δέκα πρόβατα και δέκα κατσικάκια; Ήταν παραπάνω απ' αυτό;

Σ.Γ: Έτσι θυμάμαι.

Κοντ: Τον κύριο [όνομα παιδιού] που τον ξέρετε;

Σ.Γ: Είχε έρθει στη δομή στο Διμήνι. Έφυγε όταν άνοιξε η Καλαμάτα, πριν πάει στη δομή του Άνω Βόλου.

Κοντ: Έφυγε εντελώς μετά την κλοπή;

Σ.Γ: ...

Κοντ: Ήταν καλοκαίρι ή χειμώνας όταν τον συναντήσατε;

Σ.Γ: Καλοκαίρι.

Κοντ: Γιατί συντονιστήκατε όλοι οι παιδαγωγοί και πήγατε και ήπιατε καφέ;

Σ.Γ: Και με τον [όνομα παιδιού].

Κοντ: Και με αυτόν καφέ έξω; Πείτε μου άλλη μια περίπτωση που πήγατε για καφέ.

Σ.Γ: Με τον [όνομα παιδιού] και τον αδελφό του.

Κοντ: Ποιος σας είπε να πάτε;

Σ.Γ: Δεν ξέρω ποιος το ζήτησε.

Κοντ: Σας είπε πού εργάζεται;

Σ.Γ: Στη Ρόδο.

Κοντ: Το ξέρατε ότι η μητέρα του παρέμεινε στη δομή;

Σ.Γ: Όχι.

Κοντ: Πώς ξέρετε ότι ενηλικιώθηκε;

Σ.Γ: Αφού είχε φύγει.

Κοντ: Και ανήλικος αν ήταν θα μπορούσατε να πιείτε καφέ;

Σ.Γ: Όχι, μόνο αν ήταν εν ώρα εργασίας.

Κοντ: Και τι έκανε στον Βόλο;

Σ.Γ: Να δει τους φίλους του.

Κοντ: Η κυρία Κ., ο κύριος Π.Μ., γιατί ήρθαν;

Σ.Γ: Είχαν επαφές με τα παιδιά.

Κοντ: Ξέρετε γιατί απολύθηκε η κ. Ο.Π.;

Σ.Γ: ...

[Η έδρα διακόπτει στις 12:20 για διάλειμμα 10 λεπτών.]

[Συνέχεια της διαδικασίας, ώρα: 12:41]

Πρόεδρος: Πρέπει να εξετάσουμε και τους δύο μάρτυρες που έχουν απομείνει, ειδικά η κυρία Ου. που έχει ταλαιπωρηθεί πολύ. Ας έρθει η κυρία Ου.

[Ερωτήσεις στην μάρτυρα Ου. από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου:]

Πρόεδρος: Εσείς μιλάτε ελληνικά, θα καταθέσετε χωρίς διερμηνέα. Είχατε κάνει κατάθεση χωρίς διερμηνέα, γιατί μιλάτε ελληνικά.

Ου: Χωρίς.

Πρ: Με την Κιβωτό τι σχέση έχετε;

Ου: Στην Κιβωτό είμαι πολλά χρόνια, απ' το 2008. Είχα ένα παιδί 2,5 χρονών τότε. Πήγα στην Κιβωτό για να μας βοηθήσουν.

Πρ: Το 2008 λοιπόν, πήγατε για να ζητήσετε βοήθεια.

Ου: Πήγα εκεί, καλά ήταν στην αρχή. Έχω μείνει 3 μήνες μέσα και μετά βρήκα και άλλο ίδρυμα να με βοηθήσει, γιατί στην Κιβωτό μου έδιναν 150 ευρώ για να δουλεύω...

Πρ: Τι δουλειά κάνατε;

Ου: ...αλλά τα υπόλοιπα από αλλού. Μετά πήγα στο δικό μου σπίτι, αλλά δούλευα κανονικά για αυτά τα λεφτά στην Αλικαρνασσού, όπου έμεναν αγόρια και κορίτσια.

Πρ: Πόσα παιδιά έχετε;

Ου: Ένα.

Πρ: Έμεινε μαζί σας;

Ου: Μέχρι τα 15 του ήταν μαζί μου. Στα 15 του, το 2020, Γ' γυμνασίου. Μόνο για διάβασμα πήγαινε στην Κιβωτό, κι εγώ συνέχιζα να δουλεύω για αυτά τα λίγα χρήματα, που έλεγαν ότι είναι επίδομα.

Πρ: Και τι έκανε το παιδί στα 15;

Ου: Στα 15 του, το 2020, του λέει ο Πάτερ ότι «αν πας στην Καλαμάτα, θα σου δώσω καλό χαρτζιλίκι και θα ασφαλίσω τη μητέρα σου», ενώ ήταν ανήλικος και δεν ζήτησε την άδειά μου.

Πρ: Και τι κάνατε εσείς;

Ου: Το παιδί ξεσηκώθηκε αφού του είπε καλά λόγια. Δεν ήθελα να του πω «όχι δεν θα πας», γιατί σκεφτόμουν ότι μετά θα με κατηγορούσε.

Πρ: Και έμεινε εκεί;

Ου: Αμέσως ξεκίνησε το πρόβλημα από το σχολείο της Καλαμάτας, εγώ έχω την επιμέλεια, οπότε έκανα τη μεταγραφή στο σχολείο. Μετά άρχισαν να έρχονται απουσίες συνέχεια στο κινητό μου. Ρώτησα τον [Κατ. 2] και μου είπε ότι δεν ξυπνάει. Το παιδί μέχρι τότε δεν είχε ούτε μια απουσία και ρώτησα γιατί δεν πάει κανονικά, χωρίς να πάρω απάντηση.

Πρ: Άρα λέτε ότι έφταιγε η δομή της Καλαμάτας;

Ου: Έφταιγε. Γιατί το παιδί μέχρι τα 15 δεν είχε μείνει στην τάξη, δεν έκανε απουσίες.

Πρ: Το συζητήσατε με το παιδί μετά γιατί δεν πήγαινε στην Καλαμάτα;

Ου: Μίλησα με το παιδί και το παιδί εργαζόταν στο χωράφι.

Πρ: Κι αυτό λέτε ότι τον εμπόδιζε να πάει σχολείο;

Ου: Ναι, μετά ρώτησα και μια κοινωνική λειτουργό, τη γυναίκα του [Κατ. 3], και μου είπε «νομίζεις ότι είναι καλός μαθητής το παιδί σου;». Αποφάσισε αυτή, επειδή το παιδί δεν ήταν καλός μαθητής, να το κρατήσει μέσα.

Πρ: Αυτό πώς το ξέρετε ότι το κρατούσε το παιδί μέσα;

Ου: Και ο ίδιος, είχαν πάει και κάποιοι εργάτες και είδαν τι κάνει το παιδί και μου το είπαν. Εδώ έχω στο κινητό μου ότι το '21 έκανε 137 απουσίες.

Πρ: Πότε γύρισε το παιδί πίσω;

Ου: Ακόμα έχουμε να πούμε πολλά. Μια μέρα ήταν ο [Κατ. 2] και ο Πάτερ στην Καλαμάτα και πήγαν σε ξενοδοχείο. Μετά φώναζα, γιατί είναι στο ξενοδοχείο τα παιδιά, αφού είναι καθημερινή. Και μάλωσαν το παιδί επειδή εγώ τους έπαιρνα τηλέφωνο. Εκείνη τη χρονιά πέρασε γιατί ανακοίνωσε η κυβέρνηση να περάσουν.

Πρ: Γύρισε στην Αθήνα τελικά;

Ου: Γύρισε 22 Ιανουαρίου. Δεν γύρισε μόνος του. Πέντε παιδιά, ένα απόγευμα τα έβαλαν σε ένα βαν και τα έφεραν Αθήνα, στην Σαρπηδόνας, και τα βάλανε τιμωρία. Διακόψαν από την Καλαμάτα, ήταν και ο [όνομα παιδιού] και το έσκασε, έφυγε. Ο [Κατ. 2] και ο Πάτερ, έξαλλοι. Κάτι φοβόντουσαν. Νευρίασαν και τα έβαλαν σε ξεχωριστά δωμάτια και τα κλείδωσαν, για να μην μιλάνε μεταξύ τους, για μήνες. Το πρωί τα έβγαζαν για δουλειά και στις 5 το απόγευμα τα κλείδωναν στο δωμάτιο. Μπορω να σας πω και τα ονόματα των παιδιών.

Πρ: Για πείτε;

Ου: [Λέει τα ονόματα τεσσάρων παιδιών]. Αυτά τα παιδιά βασανίστηκαν εκεί μέσα. Ένας από 'δω, ένας από 'κει. Δεν μιλούσαν καθόλου μεταξύ τους.

Πρ: Και ήταν απομονωμένα; Έγινε και κάτι άλλο;

Ου: Ναι. Άρχισα να ρωτάω «γιατί δεν πάει σχολείο;» και άρχισαν να τα κατηγορούν ότι κλέβουν, ότι έκαναν ναρκωτικά και ότι συνεργάστηκαν με έναν παιδαγωγό. Ο ίδιος ο Πάτερ μου είπε ότι το ανακάλυψε μόνος του ότι τα παιδιά έχουν κάνει κάτι.

Πρ: Όσο ήταν στην Αθήνα, ήταν απομονωμένα;

Ου: Από Ιανουάριο είχε απειλές το παιδί. «Αν πας στη μάνα σου...». Τους είπα ότι η επιμέλεια ήταν δική μου, και δεν μπορούσαν να το κάνουν αυτό.

Πρ: Τι έκανε όλη μέρα;

Ου: Τον έβαζαν στην αποθήκη να δουλεύει.

Πρ: Τι δουλειές εκαναν, και για πόσο καιρό;

Ου: Ιανουάριο, με αρχές Ιουνίου. Κουβάλαγε. Έχω τσακωθεί μ' όλους εκεί μέσα. Έχω δει χτυπήματα, μαυρισμένα μάτια, τσακώθηκα με τον [Κατ. 3] και του είπα οτι θα κάνω καταγγελία. Μου είπε οτι το έκανε μόνος του.

Πρ: Εσείς ξέρετε να χτυπάγανε στην Αθήνα τα παιδιά;

Ου: Ο [όνομα παιδιού], ο [όνομα παιδιού], ο γιος μου. Κατηγόρησαν τα παιδιά, τα σταμάτησαν από το σχολείο. Την ημέρα δουλεύανε και το βράδυ τα βάζανε στα δωμάτιά τους. Φοβόμουν μην πηδήξουν από τον 2ο όροφο.

Πρ: Λέτε οτι τα έχετε δει τα παιδιά χτυπημένα.

Ου: Εκείνη τη μέρα τσακωθηκα με τον [Κατ. 3], και μου είπε «τι με νοιάζει για τον [όνομα παιδιού];». Ενημέρωσα την Πρεσβυτέρα. Περίμενα καλά λόγια να ακούσω από την Πρεσβυτέρα. Έφερε μαζί της τον [Κατ. 3]. Αφού είχα τσακωθεί με τον [Κατ. 3]. Σαν απειλητικό μήνυμα. Μου είπε ότι θα τα στείλουν φυλακή ανηλίκων για κάτι κακό που είχαν κάνει στην Καλαμάτα. Την επόμενη μέρα, ήταν [το παιδί μου] στην αποθήκη με τρόφιμα, έρχεται ο [Κατ. 3], και λέει στο παιδί μου «θα έρθεις στην άλλη αποθήκη;». Το παιδί δεν ήθελε να πάει, φοβόταν. Τον έπιασε από το λαιμό, το παιδί έκλαιγε. Εγώ ήμουν στο άλλο κτίριο και δούλευα, και το παιδί ήρθε τρέχοντας.

Πρ: Εσείς αυτό πώς το μάθατε;

Ου: Ήμουν στην Σαρπηδόνας, δούλευα εκεί. Το παιδί έκλαιγε «μαμά έχω αποφασίσει, ας κάνουν ό,τι θέλουν. Εγώ θέλω να φύγω από εδώ». Σηκώθηκε και έφυγε εκείνη τη μέρα από την Κιβωτό. Μέχρι σήμερα δεν θελει να περνάει ούτε απ' έξω, ούτε να ακούσει τίποτα. Αφου έφυγε για 15 μέρες δεν ήθελε να φύγει από το σπίτι.

Πρ: Πήγε σχολείο μετά;

Ου: Μετά, ζήτησα τα χαρτιά από την Καλαμάτα για να ξαναβάλω το παιδί στο σχολείο και δεν μου τα έδιναν. Πριν βγει η επίσημη καταγγελία -βγήκε 20 Νοεμβρίου-, στις 10 Νοεμβρίου, μια εβδομάδα πριν, είχε σταματήσει ο [Κατ. 2] το παιδί στο δρόμο και προσπάθησε να τον απομακρύνει από τους φίλους του. Άρχισαν να τσακώνονται και ο [Κατ. 2] έφυγε. Δεν ξέρω τι ήθελε να κάνει. Ήθελε να τον απομακρύνει από τους φίλους του; Δεν ξέρω τι ήθελε, να τον πάει στην Κιβωτό; Να τον κρατήσει; Να τον απειλήσει; Δεν ξέρω.

Πρ: Ο γιος σας τώρα που είναι;

Ου: Τώρα γράφει εξετάσεις και τελειώνει το σχολείο.

[Ερωτήσεις στην μάρτυρα Ου. από την Εισαγγελέα:]

Εισαγγελέας: Πώς επικοινωνούσατε όσο ήταν στην Καλαμάτα;

Ου: Όταν πήγε στην Καλαμάτα του είχα αγοράσει κινητό, αλλά του το πήραν. Όποτε ήθελαν μου τον έδιναν να μιλήσω και ήταν πάντα κάποιος δίπλα του.

Εισ: Και στην Αθήνα όταν τον έφεραν, επικοινωνούσατε;

Ου: Όταν τον έφεραν, κάποιες φορές τον είδα λίγο και φοβόταν να μου μιλήσει. Φοβόντουσαν, και τα χτυπούσαν για να παραδεχτούν πράγματα.

Εισ: Τον γιό σας;

Ου: Τον [όνομα παιδιού]. Όταν τα λένε αυτά, τα κατέγραφε ο [Κατ. 2] με το κινητό του. Μετά κατέβασαν κάτω τον [όνομα παιδιού], τον κλείδωσαν και ανέβασαν άλλο παιδί, του έδειξαν το βίντεο και του έλεγαν «ο [όνομα παιδιού] παραδέχτηκε». Μου έλεγαν ότι μόνο το παιδί μου δεν παραδέχεται.

Εισ: Όσο ήταν ο [όνομα του γιου της] στην Αθήνα το '22, τον βλέπατε εσείς;

Ου: Ναι, όχι άνετα. Τον φιλοέβλεπα. Είδα και σημάδι. Φοβόταν, είδα και σημάδι, και φοβόταν να μου πει. Μου έλεγε «χτύπησα με ένα σίδερο».

Εισ: Θυμάστε πότε είδατε το σημάδι στο πρόσωπό του;

Ου: Από Ιανουάριο μέχρι αρχές Ιουλίου έμεινε. Τα υπόλοιπα παιδιά, έμαθα ότι, μεταφέρθηκαν στην Αχαρνών.

Εισ: Στην Καλαμάτα σας είπε τι έκανε; Με τι ασχολούνταν όσο ήταν στην Κιβωτό;

Ου: Δουλειές, μάζευαν λεμόνια, πορτοκάλια, έσκαβαν, έκαναν λάτσα, πολλά.

[Ερωτήσεις στην μάρτυρα Ου. από τους συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας:]

Μαριλένα Παπαχρήστου: Τον [όνομα παιδιού] τον γνωρίζετε;

Ου: Τον γνωρίζω. Μαζί ηρθαν στην Αθήνα, για τιμωρία που τα φέρανε.

Παπαχ: Επειδή αναφέρατε πέντε παιδιά.

Πρόεδρος: Ναι, είπε ότι ήταν και ο [όνομα παιδιού].

Παπαχ: Έχετε πει ότι ο γιος σας έλεγε ότι είχε ακριβά ρούχα, παπούτσια, και χρήματα και έλεγε ότι του τα έδινε ο Πάτερ.

Ου: Ναι, και είπε και ο γιος και το έχω δει και εγώ. Το '21 αυτά όχι το '22. Το '21 το παιδί είχε χρήματα. Όταν πάνε σχολείο έδιναν και στον γιο μου. Μου έλεγε «έχει λεφτά ο [όνομα παιδιού]». Και ρώταγα «πού τα βρίσκει;». Ο Πάτερ μου είπε. Λέω «γιατί;». «Δεν ξέρω» μου λέει, «τον αγαπάει και του τα δίνει».

Παπαχ: Ο γιος σας είχε κινητό;

Ου: Ναι, αλλά στην Καλαμάτα του το πήραν.

Παπαχ: Στην Αθήνα;

Ου: Μέχρι να έρθει σε εμένα, όχι.

Παπαχ: Το παιδί σας έχει πει τίποτα για κακοποιητικές συμπεριφορές; Τι εξήγηση σας έδωσε;

Ου: Και έχω τσακωθεί και με τους ίδιους. Δεν μου είπε φοβόταν, γιατί ήξερε ότι εγώ θα τσακωθώ, αλλά μετά, που έφυγε εντελώς, μου είπε. Όταν ήταν μέσα φοβόταν γιατί του έλεγαν: «Εσάς ποιος θα σας πιστέψει; Θα σας βάλουμε στη φυλακή ανηλίκων».

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στην μάρτυρα Ου. από τους συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας:]

Ανδρέας Ματσακάς: Είπατε ότι δουλεύατε για 150 ευρώ ως καθαρίστρια;

Ου: Ναι.

Ματσο: Είπατε ότι δουλεύατε κανονικά. Κανονικά τι θα πει;

Ου: Δηλαδή κανονικά, από τις 9 μέχρι τις 5-6-7. Το καλοκαίρι αν χρειαζόταν πήγαινα στην κατασκήνωση και τις Κυριακές αν γινόταν κανένα μνημόσυνο, ήμουν και εκεί.

Ματσο: Άρα δουλεύατε πλήρες ωράριο για 150 ευρώ;

Ου: Αυτοί μου έλεγαν ότι μας βοηθάνε.

Ματσο: Είπατε ότι ο κ. Παπανικολάου προσπάθησε να πείσει τον γιο σας να πάρει τον γιο σας στην Καλαμάτα γιατί εκεί θα σπουδάσει, θα βρει δουλειά και θα ασφαλίσει και εσάς. Ησασταν ανασφάλιστη;

Ου: Ναι, έως το 2022 ανασφάλιστη. 150 ευρώ, μετά αυξήθηκε στα 250, αλλά παραπάνω δουλειά.

Ματσο: Τα παιδιά στη δομή από ποια ηλικία άρχιζαν να δουλεύουν;

Ου: Από τα 10-12.

Ματς: Το ίδιο και ο γιος σας;

Ου: Το ίδιο. Δεν μπορούσαν να κάνουν αλλιώς, γιατί τα έβαζαν τιμωρία.

Ματς: Στις δουλειές που αναφέρατε κλάδεμα, σκάψιμο, βάψιμο δέντρων. Άλλες δουλειές μπορείτε να μνημονεύσετε;

Ου: Άλλες δουλειές, τον γιο μου...

Ματς: Στη Χίο έχετε πάει ποτέ;

Ου: Δυο φορές, το 15 και το 16. Συνήθως καλοκαίρι.

Ματς: Στην Χίο τα παιδιά τι δουλειές έκαναν;

Ου: Ό,τι δουλειά χρειάζονται μεγάλα στρέμματα.

Ματς: Είχε και ζώα εκεί;

Ου: Ναι, τα φρόντιζαν τα παιδιά.

Ματς: Ποιοι τα φρόντιζαν;

Ου: Τα παιδιά, όλα τα φρόντιζαν τα παιδιά. Ένας μπορεί αν είναι προϊστάμενος και δίνει εντολή στα παιδιά να δουλέψουν.

Ματς: Υπέπεσε στην αντίληψή σας να κάνουν πράγματα με πέτρα;

Ου: Κάτι κατασκευές φτιάχνανε, σπάγανε τις πέτρες για να είναι ίσιες και να φαίνονται όμορφες.

Ματς: Και τις πέτρες ποιος τις κουβάλησε;

Ου: Τα ίδια τα παιδιά, ποιος να τις κουβαλούσε;

Ματς: Είπατε ότι ένα απ' αυτά που έταξαν στο γιο σας είναι ότι θα σπουδάσει;

Ου: Τι να σπουδάσει το σταμάτησε εντελώς το σχολείο. Σας έδειξα τις απουσίες.

Ματς: Ποιο έτος;

Ου: Το '21.

Ματς: Και το όριο ποιο είναι;

Ου: 114.

Ματς: Το '22;

Ου: Το '22 σταμάτησε εντελώς.

Ματς: Άρα υπερέβη της απουσίες και το 21 και το 22;

Ου: Το '21 είχε 137, επειδή όμως βγήκε ανακοίνωση από την κυβέρνηση λόγω κορωνοϊού να περάσουν όλοι, έτσι πέρασε και ο γιος μου.

Ματς: Όταν είπατε πριν ότι τηλεφωνήσατε για να δείτε τι γίνεται με τις απουσίες, είπατε ότι ήταν σε ένα ξενοδοχείο;

Ου: Ναι, καθημερινή... 4 μέρες καθημερινές. Γι' αυτό ήρθαν πολλές απουσίες στο κινητό μου και πήρα τηλέφωνο τον [Κατ. 2].

Ματς: Και ποιοι ήταν εκεί;

Ου: Ο γιος μου, ο [όνομα παιδιού], ο [όνομα παιδιού], άλλα παιδιά δεν ξέρω, αλλά τον βρήκα μέσα στο ξενοδοχείο.

Ματς: Ήταν εκεί και ο κ. Παπανικολάου;

Ου: Ναι μαζί ήταν. Και ο [Κατ. 2] που συνόδευε τα παιδιά και ο Πάτερ.

Ματς: Άλλα παιδιά πέρα από τον γιο σας που να υπερέβησαν το όριο των απουσιών;

Ου: Δεν το ξέρω. Ξέρω για τον δικό μου γιατί μου ερχόντουσαν στο κινητό.

Ματς: Όταν ήρθαν τα συγκεκριμένα παιδιά στον Κολωνό, είπατε ότι την ημέρα δούλευε στην αποθήκη και κουβαλούσε. Τι κουβαλούσε;

Ου: Τα φορητά που ερχόντουσαν με πράγματα, όλα τα παιδιά τα κουβαλούσαν.

Ματς: Επειδή είπατε ότι πέρα από αποθήκη τροφίμων υπήρχε και αποθήκη επίπλων, κουβαλούσαν και έπιπλα;

Ου: Ναι.

Ματσο: Μετά τις 5 που τελείωναν, τι έκαναν;

Ου: Τα βάζανε στο δωμάτιο και τα κλειδώνανε και κάνανε βάρδιες. Ο [Κατ. 3] και ο [Κατ. 2] και ο [Κατ. 4].

Ματσο: Ο [Κατ. 3] τι έκανε; Τους επιτηρούσε;

Ου: Και ο [Κατ. 3] και ο [Κατ. 4] και ο [Κατ. 2]. Φέρανε και τον Ν.Τ. για να βοηθήσει.

Ματσο: Ο [Κατ. 4] έκανε κι αυτός επιτήρηση;

Ου: Ναι, ναι.

Ματσο: Τετοιου είδους επιτήρηση μήπως έκαναν εθελοντές αστυνομικοί;

Ου: Ναι, είχε εθελοντές αστυνομικούς.

Πρόεδρος: Δεν έχει σχέση με το κατηγορητήριο.

Γιάννης Κώτσος (συνήγορος υπεράσπισης): [Παρεμβαίνει] Δεν πειράζει, κύριε πρόεδρε. Λίγη λάσπη ακόμα...

Ματσο: Η συμπεριφορά των επιτηρητών πώς ήταν;

Ου: Ασημη, φωνές, κανείς δεν μιλούσε ήρεμα στα παιδιά. Γιατί και κάποιες δουλειες δεν πειράζει να έκαναν, αλλά όχι με αυτόν τον τρόπο.

Ματσο: Τον γιο σας τον είδατε χτυπημένο. Σας είπε αν κάποιο περιστατικό ξυλοδαρμού του είχε συμβεί μπροστά στον κ. Παπανικολάου;

Ου: Ναι, μια φορά μου είπε ότι ήταν στον 3ο και τους έκαναν ανάκριση για ό,τι έγινε στην Καλαμάτα, μου είπε ότι ήταν παρών και ο Πάτερ, ένας τον κλωτσούσε και ο άλλος του έριχνε σφαλιάρες.

Ματσο: Σ' αυτό που περιγράψατε, με τον [Κατ. 3] να πιάνει απ' τον λαιμό τον γιο σας, πώς σταμάτησε;

Ου: Είχε τρία άτομα., ένας ήταν απ' έξω και τους χώρισαν.

Ματς: Επενέβησαν τρίτοι δηλαδή. Θυμάστε ονόματα; ιδιότητα;

Ου: Ένας Χ. που δουλεύει εκεί, ένας Ν. που ήταν υπεύθυνος για την αποθήκη, αυτοί χώρισαν το παιδί απ' τα χέρια του [Κατ. 3].

Ματς: Το περιστατικό αυτό με την προσπάθεια πνιγμού το αναφέρατε σε κάποιον της Κιβωτού;

Ου: Έχω πει, αλλά κανείς δεν με βοήθησε. Έχω πει στην κυρία που κάθεται δίπλα στην πόρτα και στην κυρία Β.

Ματς: Είπατε ότι τον γιο σας τον παρενοχλούσαν μ' αυτόν τον τρόπο. Εσείς νιώσατε ποτέ κάποια παρενόχληση από κάποιον κατηγορούμενο σχετικά με τις καταθέσεις σας;

Ου: Συνέχεια, μέχρι τώρα εμφανίζεται μπροστά μου, μια με απειλεί, μια με φτύνει, μια μου λέει να τα βρούμε, και έχω κάνει και ασφαλιστικά. Τώρα εργάζομαι στην Κιβωτό κανονικά και εμφανίζεται όταν σχολάζω στις 5.

Ματς: Τελευταία ερώτηση, έγιναν διάφορα περιστατικά με τον γιο σας και είπατε ότι φύγατε μετά το περιστατικό του πνιγμού. Πιο πριν, φοβόσασταν για τη δουλειά σας;

[Αντιδράσεις από την υπεράσπιση]: Να απαγορευτεί η ερώτηση!

[Συνεχίζονται οι ερωτήσεις στην μάρτυρα Ου. από τους συνηγόρους υποστήριξης της κατηγορίας:]

Ευγενία Κορδού: [...]

Ου: Τα χτυπήματα, όπως σας είπα, τους έκαναν ανάκριση για να παραδεχτούν, ο [Κατ. 3] και ο [Κατ. 2].

Κορδ: Γιατί το παιδί σας δεν έρχεται να τα πει στο δικαστήριο;

Ου: Το παιδί φοβάται. Μπορείτε να κάνετε έρευνα. Το παιδί μου, από την πρώτη Δημοτικού μέχρι την έκτη, ούτε μια μέρα δεν με κάλεσαν για να κάνουν παράπνομο για το παιδί μου.

Κορδ: Άρα εσείς δεν πιστέψατε ότι το παιδί σας έκανε κακές πράξεις και θα πάει φυλακή ανηλίκων;

Ου: Δεν το πίστεψα. Σε ενάμιση χρόνο τι έπαθε, ενώ 15 χρόνια ήταν μια χαρά;

Κορδ: Όταν είδατε τα άλλα δύο παιδιά χτυπημένα, σας είπαν τον λόγο; Ποιος τα χτύπησε;

Ου: Όπως σας είπα, τους ρωτούσαν για να παραδεχτούν και να τους βιντεοσκοπήσουν.

Κορδ: Πάλι ο [Κατ. 2] και ο [Κατ. 3];

Ου: Κάτι φοβόντουσαν, γι' αυτό απαγόρευαν στα παιδιά να μιλάνε μεταξύ τους.

Κορδ: Ο ο [Κατ. 2] και ο [Κατ. 3] τι ιδιότητες είχαν στην δομή;

Ου: Δεν ξέρω. Ο Πάτερ τους είχε βάλει προϊστάμενους.

Κορδ: Δηλαδή με εντολή του κ. Παπανικολάου;

Ου: Ναι.

Κορδ: Ήξερε ο κ. Παπανικολάου, ο Πάτερ Αντώνιος τι έκαναν; Ήξερε για το δικό σας παιδί;

Ου: Όταν έφυγε το παιδί εντελώς, μια μέρα καθάριζα και κατέβηκε κάτω, πήγα και προσπάθησα να του πω τι έκανε ο [Κατ. 3] πλησίασα τον Πάτερ και του μίλησα.

Κορδ: Και τι σας απάντησε;

Ου: Μου φάνηκε κάπως σαν να με ειρωνευόταν. Είπε κάτι «κοίτα, πήγε να τον πνίξει».

Κορδ: Είπατε ότι ο Πάτερ έμενε στη Σαρπηδόνας. Ήξερε για τα κλειδωμένα δωμάτια;

Ου: Ναι, τα ήξερε.

Κορδ: Εσείς έχετε δει με τα μάτια σας ότι ήταν κλειδωμένα τα παιδιά στον 2ο όροφο;

Ου: Ναι.

[Ερωτήσεις στη μάρτυρα Ου. από τους συνηγόρους υπεράσπισης]

Θρασύβουλος Κονταξής: Ποιος είναι ο λόγος ύπαρξης της Κιβωτού; Σας απασχόλησε ποτέ;

Ου: Για να βοηθήσει αυτούς που έχουν ανάγκη.

Κοντ: Μπορείτε να δώσετε μια εξήγηση; Έχουν περάσει εντεκάμιση χιλιάδες παιδιά. Πώς φαίνεται να έχουν βασανίσει μόνο το δικό σας παιδί και άλλα δύο;

Υπεράσπιση: [Παρεμβαίνουν] Είπε κι άλλους!

Ου: Να σας πω την αλήθεια, τα παιδιά εργαζόντουσαν από την αρχή.

Κοντ: Εγώ είπα για το ξύλο.

Ου: Κι εγώ σοκαρίστηκα. Και που τους σταμάτησαν το σχολείο το '21.

Κοντ: Γιατί τα σταμάτησαν απ' το σχολείο; Τι κέρδισαν; Γιατί τους έδειραν και γιατί τους σταμάτησαν απ' το σχολείο;

Ου: Ναι, κέρδισαν. Δούλευαν τσάμπα, ενώ θα έπρεπε να φέρουν εργαζόμενους να τους πληρώσουν.

Κοντ: Είπατε και κάποια άλλα παιδιά [λέει ονόματα τριών παιδιών]. Έχουν καταθέσει χειρόγραφα, διαψεύδουν αυτά που λέτε και λένε ότι ο γιος σας πουλούσε ναρκωτικά στην Καλαμάτα, στο πάρκινγκ του ΟΣΕ, ότι έκλεβαν αυτοκίνητα, ότι έκλεψαν μία γιαγιά μαζί με τον [όνομα παιδιού]. Έχουν λόγο αυτά τα παιδιά να πούνε ψέματα;

Πρόεδρος: Εσείς αυτά που είπατε, τα ακούσατε από τον γιο σας και από τα άλλα παιδιά. Έχετε διαβάσει τις καταθέσεις τους;

Ου: ...

Κονταξής: Τι μάθατε για τον [όνομα παιδιού];

Ου: Το ίδιο όπως κάνανε και στα άλλα παιδιά, τον βάζανε στο δωμάτιο τον κλειδώνανε.

Κοντ: Ο [όνομα παιδιού] λέει ότι δεν τον κλείδωσαν ποτέ.

Ου: Μπορεί αν τον απείλησαν, όπως τον γιο μου κι εμένα.

Κοντ: Να σας κάνουν τι; Ποιο είναι το κακό; Ποια είναι η απειλή;

Ου: Όπως απείλησαν μέχρι τώρα τα παιδιά για κάτι που δεν έκαναν.

Κοντ: Έφυγαν τα παιδιά, είναι μεγάλα. Γιατί δεν ήρθε ο γιος σας εδώ να καταθέσει;

Ου: Φοβούνται για τη ζωή τους.

Κοντ: Ότι, δηλαδή, θα τους σκοτώσουν οι κατηγορούμενοι;

Ου: Ναι, Φοβάται για τη ζωή του. Και εγώ φοβάμαι. Και ακόμα και τώρα αν συμβεί κάτι ή σε μένα ή στο παιδί μου, μην ψάχνετε κάπου αλλού.

Κοντ: Ο γιος σας ήταν φίλος με τον [όνομα παιδιού];

Ου: Ναι, ήταν φίλοι.

Κοντ: Πόσο στενοί;

Ου: Δεν ξέρω πόσο στενοί, έκαναν και κάτι περίεργο στον [όνομα παιδιού] και τον πήγαιναν μια Αθήνα, μια Καλαμάτα.

Κοντ: Γιατί κοιτάτε τους κατηγορούμενους; Γιατί ο γιος σας κι ο [όνομα παιδιού], είχαν κατ' εξαίρεση κινητό;

Ου: Δεν είχε κινητό σας είπα. Δεν είχε κινητό στην Καλαμάτα. Εγώ του είχα αγοράσει και πήγε με το κινητό στην Καλαμάτα αλλά του το πήραν.

Κοντ: Πότε του το πήραν;

Ου: Από την αρχή.

Κοντ: Από την αρχή ή έγινε κάτι;

Ου: Από την αρχή.

Κοντ: Και γιατί του το πήραν;

Ου: Για να μη μιλάνε με τους γονείς τους και να μη ζητάνε βοήθεια.

Κοντ: Είπατε ότι εργαζόσταν παράνομα και δεν σας πλήρωναν;

Ου: Ναι.

Κοντ: Πήγατε ποτέ να καταγγείλετε ότι δουλεύατε δωρεάν, ότι δεν σας έδιναν τα λεφτά;

Ου: Να σας πω κάτι; Καταρχήν όχι, επειδή ήθελα να μεγαλώσω το γιο μου, να παίρνω τρόφιμα, έστω και με λίγα.

Κοντ: Μετά το '22 κάνατε καταγγελία;

Ου: Ναι, στον εισαγγελέα ανηλίκων.

Κοντ: Εκτός απ' αυτό;

Ου: Όχι.

Κοντ: Ο γιος σας πήγε ποτέ στην αστυνομία να καταγγείλει οτιδήποτε;

Ου: Δεν έχει καταγγείλει. Σκεφτόμουν πολλές φορές να κάνω καταγγελία, αλλά σκέφτηκα ότι τόσο διάσημο ίδρυμα ποιος θα με ακούσει εμένα;

Κοντ: Σας άκουσε όμως και είναι εδώ. Άρα δεν είχατε δίκιο.

Ου: Πάντα έκανα την προσευχή μου να βγει από αλλού.

Κοντ: Όταν ήρθατε στην Ελλάδα, τα πρώτα χρόνια πού εργαζόσταν; Πουλούσατε ρούχα στη λαϊκή;

Ου: Το παιδί έχει γεννηθεί στη Γαλλία. Είχα ζητήσει για το παιδί άσυλο.

Κοντ: Πουλούσατε ρούχα στη λαϊκή;

Ου: Όχι, δεν έχω πουλήσει.

Κοντ: Στην Βαβέλ είχατε απευθυνθεί;

Ου: Η Βαβέλ μας πήγε στην Κιβωτό.

Κοντ: Εργαζόσασταν σε σπίτια ως καθαρίστρια;

Ου: Όχι.

Κοντ: Το 2008 πότε εμφανιστήκατε στην Κιβωτό και βοηθήσατε τις Κυριακές;

Ου: Κυριακή βοήθησα όταν άνοιξε το μεγάλο κτίριο, το 2008.

Κοντ: Σας κάλεσε η κοινωνική υπηρεσία να σας πει για το παιδί, γιατί το παιδί είναι ανήσυχος;

Ου: Όχι.

Κοντ: Δεν έχετε υπογράψει ότι «δεν έρχομαι»;

Ου: Όχι.

Κοντ: Σας πρότεινε η Κιβωτός σπίτι;

Ου: Ναι, μου πρότεινε, έχω δει κάποιον που έμενε μέσα και για να μένει σ' αυτό το σπίτι έπρεπε να δουλέψει εκεί παραπάνω. Δεν έμεινα γιατί ήθελα να έχω ελευθερία και να μένω με το παιδί μου.

Κοντ: Να μου πείτε γιατί δεν πήγατε στο σπίτι που σας έδιναν.

Ου: Είδα άλλους εκεί, που πήραν σπίτι, και δεν τους φέρθηκαν καλά.

Πρόεδρος: Τι έκαναν;

Ου: Τι να σας πω; Όπως με έβαζαν εμένα να δουλέψω, το ίδιο έκαναν και στους άλλους. Δεν τους φερόντουσαν καλά.

Κονταξής: Το 2011 κατηγορηθήκατε ότι χτυπούσατε με ένα καλώδιο τον γιο σας και παρενέβη η κοινωνική υπηρεσία;

Ου: Εγώ; Εγώ; Όχι.

Κοντ: Γνωρίζετε ότι έχει δώσει κατάθεση ο γιος σας;

Ου: Ναι, μαζί πήγαμε.

Κοντ: Ρωτάνε το παιδί σας: «είχατε πρόγραμμα στην Καλαμάτα - Είχαμε, να τρώμε σε ένα μισάωρο το φαγητό μας, να ανέβουμε, να βάλουμε πρόχειρα ρούχα να πάμε στο χωράφι, μετά ξεκούραση».

Ου: Στην Καλαμάτα δεν ξέρω τι πρόγραμμα είχε.

Κοντ: Τον ρωτάνε αν πούλησε παπούτσια...

Ου: Ποιος;

Κοντ: Ο γιος σας το λέει. Ακούστε λίγο παρακάτω: «και κάτι άλλα παιδιά που έχουν κάνει κάτι παρόμοιες χαζομάρες να μιλήσουν»

Ου: Αν είναι δικά του παπούτσια, ας κάνει ό,τι θέλει. Είπε ότι γινόντουσαν κάποιες χαζομάρες στο σχολείο.

Κοντ: Σας είπε τι χαζομάρες;

Ου: Όχι

Κοντ: Γνωρίζετε αν στην Αθήνα το χτύπησε το παιδί κανείς και πού;

Ου: Το '22 χτύπησαν τα παιδιά και τα κλείδωσαν στο δωμάτιο.

Κοντ: Τώρα πού εργάζεστε;

Ου: Στην Κιβωτό και είμαι κανονικά ασφαλισμένη.

Κοντ: Είχατε ποτέ χαρτιά νόμιμα και δεν σας ασφάλισε η Κιβωτός;

Ου: Πάντα είχα χαρτιά από το 2008 που ήρθα από τη Γαλλία. Είχα μια δικηγόρο από τη Βαβέλ και με βοήθησε και έβγαλα άσυλο και είχα τα χαρτιά μου.

Κοντ: Ο γιος σας εργάζεται;

Ου: Ναι, πηγαίνει σε ένα σουβλατζίδικο και βοηθάει κάποιες φορές.

Κοντ: Τον [όνομα παιδιού] τον συναντάει;

Ου: Όχι. Έφυγε. Τον έβαλαν να τον ψάξει και να τον φέρει πίσω.

Γιάννης Κώτσος (συνήγορος υπεράσπισης): [Παρεμβαίνει] Ο [Κατ. 3] κυνηγούσε τον Γκούμα να τον πάει πίσω στην Κιβωτό...

Κονταξής: Πού είναι ο [όνομα παιδιού];

Ου: Στη Ρόδο, γιατί φοβήθηκε κι αυτός.

Κοντ: Πώς το ξέρετε;

Ου: Ξέρω τη μάνα του, ξέρω τα πάντα...

Κοντ: Ξέρετε πότε έφυγε ο [όνομα παιδιού]; Τον Γενάρη του '22. Μέχρι πότε έμενε η μαμά του στην Κιβωτό; Έμεινε άλλον έναν χρόνο εκεί;

Ου: Δεν ξέρω.

Κώτσος: Το 2005 πού ήσασταν;

Ου: Στη Γαλλία.

Κώτσος: Πριν σας απελάσουν; Είχατε συλληφθεί γιατί ήσασταν παράνομα στην Ελλάδα;

Ου: Όχι.

Πρόεδρος: Τι σημασία έχει αυτό;

Κώτσος: Δεν θέλω να ακούγονται ανακρίβειες!

Πρ: Ας μείνουμε στο κατηγορητήριο...

Κώτσος: Είναι αλήθεια ότι σας απέλασαν από την Γαλλία και ήρθατε πίσω στην Ελλάδα;

Ου: Όχι, έμεινα παραπάνω στην Γαλλία, γιατί ήταν μωρό το παιδί μου.

Κώτσος: Δίνετε μια κατάθεση 24/11/2022. Την κατάθεση αυτή τη δώσατε, αφού είχε γίνει η αλλαγή της διοίκησης;

Ου: Όχι εκείνη τη στιγμή που γινόταν κακός χαμός.

Πρόεδρος: Θυμάστε αν είχε αλλάξει η διοίκηση;

Ου: Όχι, όχι. Ακόμα εκεί μέσα ήτανε, μετά φυγανε.

Κώτσος: Τον Νοεμβριο του '22 δουλεύατε στην Κιβωτό;

Ου: Ναι.

Κώτσος: Με χαρτιά, επίσημα;

Ου: Το '22 ασφαλίστηκα.

Κώτσ: Πριν το '22 είχατε άδεια εργασίας; Το 2010;

Πρόεδρος: Δεν ενδιαφέρει το δικαστήριο.

Κώτσ: Ενδιαφέρει, γιατί λέει ότι θα μπορούσαν να την ασφαλίσουν και δεν την ασφάλιζαν.

Ου: Ποιος σας είπε ότι δεν είχα άδεια; Από το 2008 είχα άδεια.

Πρ: Δεν είναι αυτό το αντικείμενο της δίκης...

Κώτσ: Την κ. Α.Κ., την κοινωνική λειτουργό, την ξέρετε;

Ου: Έχουν περάσει πολλές Α.

Κώτσ: Η κυρία Α.Κ. έχει ένα έγγραφο και αναφέρει ότι βοήθησε τη δική σας οικογένεια. Η Κιβωτός, παροχή τροφίμων, επίδομα 500 ευρώ το μήνα, φάρμακα, οδοντίατρο, και όταν σας επεσήμανε ότι το παιδί είχε μαθησιακές δυσκολίες...

Ου: Δεν με βοήθησανε χωρίς αντάλλαγμα. Δούλευα παραπάνω.

Κώτσ: Αυτά που λέει η κ. Α.Κ. είναι αλήθεια ή ψέματα;

Ου: Δεν ξέρω τι λέει.

Κώτσ: Το 2015 που πάλι αναφέρει τις ίδιες βοήθειες, με πολύ περισσότερες παροχές, είναι αλήθεια ή ψέματα;

Πρόεδρος: Ισχύει ότι σας έδιναν επίδομα 500 ευρώ;

Ου: Δεν ξέρω τι έγγραφε. Μια φορά πήγε το παιδί οδοντίατρο μέσω της Κιβωτού. Έχουν δώσει τρόφιμα, αλλά γι' αυτά τα πράγματα εγώ έχω δουλέψει.

Πρ: Τα 500 ισχύουν;

Ου: Όχι.

Κώτσος: Είχε κάποιο λόγο να γράψει ψέματα;

Ου: Δεν ξέρω.

Κώτσ: Στο ίδιο έγγραφο αναφέρει ότι ήταν ανυπάκουος και αδιαφορεί.

Ου: Δηλαδή το παιδί ήτανε μαζί μου. Δεν είχε μείνει μέσα. Για λίγο διάβαζε εκεί.

Κώτσ: Να είμαι πιο ειδικός με τις καταθέσεις και τα όσα έχει εισφέρει ο [όνομα παιδιού] στην ποινική διαδικασία. Θα μου πείτε αν το ξέρετε και αν είναι έτσι. «Ο [όνομα παιδιού] και ο [όνομα του γιου της] κάνουν χρήση χασίς στο προαύλιο, στο σημείο που αποκαλούν 'τζούρα κλαμπ'». Έχετε εικόνα γι' αυτό;

Ου: Το παιδί μου ούτε τσιγάρα δεν καπνίζει.

Κώτσ: Επειδή αναφερθήκατε και σε λεφτά, ο κύριος [όνομα παιδιού] λέει «ξέρω ότι ο [όνομα παιδιού] και ο [όνομα του γιου της] βάζανε τα μικρότερα παιδιά να κλέβουν και να τους τα δίνουν».

Ου: Δεν το πιστεύω.

Πρόεδρος: Αυτά είναι ζητήματα ανηλικότητας.

Κώτσος: Εδώ ήρθαν κατηγορούμενοι, χωρίς να έχει υπάρχει μία ιατροδικαστική έκθεση! Για κάτι που δεν έκαναν θα έρθουν κατηγορούμενοι από τους ευεργετηθέντες και αχάριστους;

Κωνσταντίνος Παπαδιαμάντης (συνήγορος υποστήριξης κατηγορίας): [Παρεμβαίνει] Ξέρουμε, όσοι είμαστε στα δικαστήρια, τις πιέσεις που δέχονται μάρτυρες και - όλοι στην ίδια πόλη ζούμε - και ποιες πιέσεις ασκούνται. Επειδή έχουμε την ηθική απόδειξη, νομίζω ότι δεν έχει κανένα νόημα να προβαίνουμε σε χαρακτηρισμούς που δεν έχουν σχέση με το κατηγορητήριο.

[Ένταση]

Κώτσος: Πάντως χασίς δεν μπορεί να παίρνει...

Παπαδιαμάντης: Ξέρουμε πώς ανακαλούνται οι καταθέσεις...

Πρόεδρος: Θα πρέπει να υπηρετούν λογική αναγκαιότητα και να εξυπηρετούν τα πραγματικά περιστατικά. Άρα δεν βλέπω γιατί θα πρέπει να ασχολούμαστε με πράγματα της ανηλικότητας του μάρτυρα.

Παπαχρήστου: Τίθεται σαν δεδομένο ότι ο [όνομα παιδιού] διέπραξε κλοπή. Δεν έχει μισή δικογραφία γι' αυτό.

Κώτσ: Πέστε μου, σας παρακαλώ, ο γιος σας την περίοδο που ήταν στην Καλαμάτα πόσες απουσίες είχε;

Ου: 137.

Κώτσ: 162 λέει εδώ. Υπάρχει στη δικογραφία μια βεβαίωση από το ΕΠΑΛ Καλαμάτας που λέει ότι σημείωσε 162 απουσίες, που σημαίνει ότι δεν πήγαινε καθόλου.

Ου: Ναι, γιατί δεν ενημέρωσαν εμένα γι' αυτές τις απουσίες.

Πρόεδρος: Δεν μάθατε τις άλλες 25. Καταλάβαμε.

Κώτσ: Εσείς, στο διάστημα που ο γιος σας ήταν στην Καλαμάτα, τον επισκεφθήκατε ποτε;

Ου: Όχι.

Κώτσ: Παρά το γεγονός ότι, όπως καταθέσατε, του πήραν το κινητό;

Ου: Το είχαν πάρει και από άλλα παιδιά. Του είχαν πάρει το κινητό, το έπαιρναν και από τα άλλα τα παιδιά, επικοινωνούσαμε όποτε ήθελαν αυτοί.

Κώτσ: Άρα, για να μην πάτε στην Καλαμάτα, δεν ανησυχήσατε για κάτι.

Ου: Αν είχα δει ξυλοδαρμούς, θα είχα πάει. Δεν είχα δει. Ερχόντουσαν κάποιες φορές, ερχόταν και κοιμόταν στο σπίτι μαζί μου.

Κώτσ: Και γιατί το αφήνατε να πάει πίσω;

Ου: Όταν ήταν στην Καλαμάτα μου είπε ότι έκανε δουλειές μόνο. Για τις απουσίες δεν μου απάντησε κανείς.

Κώτσ: Εσείς ξέρετε πόσα παιδιά φιλοξενούσε η δομή της Καλαμάτας;

Ου: Δεν το ξέρω.

Κώτσ: Αν σας πω ότι σύνολο ήταν 12 παιδιά;

Ου: Δεν το ξέρω.

Κώτσ: Ο γιος σας πήγαινε στο ίδιο σχολείο με τον [όνομα παιδιού];

Ου: Δεν το ξέρω. Το πήραν το παιδί για το καλύτερο.

Κώτσ: Μπορείτε να δώσετε μια εξήγηση πώς αυτά που περιγράψετε, κι αυτοί, οι υποτίθεμενοι κακοί άνθρωποι που κάνανε όλα αυτά και σας εκμεταλλεύονταν, σας έστελναν και διακοπές στη Χίο;

Ου: Δυο φορές πήγα, το '15 και το '16, όχι διακοπές. Για να βοηθάω στην κουζίνα.

Κώτσ: Τελικά βοηθάγατε στην κουζίνα ή δεν βοηθάγατε;

Ου: Φυσικά βοήθησα. Για δουλειά μας πήγαν.

Κώτσ: Πέστε ένα σημείο της καταθέσεώς σας που να λέτε μία λέξη για την Χίο.

Ου: Τόσα χρόνια έζησα στην Κιβωτό.

Κώτσ: Μα, δεν σας έκανε εντύπωση; Εδώ από την ερώτηση του συναδέλφου, λέτε ότι έσπαγαν πέτρες...

Ου: Μα, αλήθεια είναι. Δεν μέτρησα πόσα ζώα έχει, υπήρχαν ζώα. Υπήρχαν κατσίκες, υπήρχαν.

Κώτσ: Μάλλον δεν σας τα είπαν καλά, το μπερδεύετε με τον Βόλο. Τον Ιούνιο του '22 έφυγε το παιδί σας από την Κιβωτό;

Ου: Έμεινα ναι, μόνο το παιδί έφυγε.

Κώτσ: Κάνατε μία μήνυση πριν τις 24, μία καταγγελία, ένα παράπονο σε μια δημόσια υπηρεσία και να πείτε «αυτά συμβαίνουν στο παιδί μου στην Κιβωτό»;

Ου: Δεν έκανα.

Κώτσ: Αποθηκάριο είχε η Κιβωτός;

Ου: Είχε, ναι. Τον Νίκο.

Κώτσ: Δεν έχω άλλες ερωτήσεις

[Ο Πρόεδρος καλεί τους μάρτυρες για την επόμενη δικάσιμο.]

Το δικαστήριο διέκοψε στις 14:16 για την επόμενη δικάσιμο, Πέμπτη, 30/05/2024, ώρα 9:30, στην ίδια αίθουσα.

Ανταπόκριση από την αίθουσα: Μαρινίκη Αλεβιζοπούλου, Άννα Νίνη
Επιμέλεια: Λουκάς Σταμέλλος, Αυγουστίνος Ζενάκος, Αντώνης Δημόπουλος